

Britanci zlomastili Hindenburgovo linijo.

London poroča zmago tretje armade na zapadni fronti, med St. Quentinom in reko Scarpe. Nemške postojanke predrtje pet milj daleč. V dveh dneh nad 8,000 Nemcev ujetih.

Berlin in Rim poročata prestanek lju-ttega bojevanja na laški fronti.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on November 22, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Laška fronta.

Rim, 19. nov. — Sinoči je bilo živahno topniško bojevanje med Gardskim jezerom in reko Astico.

Na Asijski visoki planoti je sovražnik namerjal silno streljanje na naše postojanke pri Monte Tonbrecaru in Monte Badeneche, ne da bi sledil pehotni napad. Naši oddelki v novem ofenzivnem bojevanju so vzeli nazaj prednje dele zakopov ter ujeli šest častnikov in 202 moža.

Južno od Quera napadajo sovražne čete v velikem številu naše linije pri Monte Monfenera in Monte Tomba.

Na planjavah je pazljivost naših čet ustavila sovražnika od obnove poskusa, prekoračiti reko Piave.

Med našimi četami zaslužio sledeče, da jih zopet posebej omenimo zaradi hrabrosti, ki so jo pokazale med temi zadnjimi dnevi: Bersaglierski bataljoni v fagarskem pasu ter granatierske in catanijske brigade pri zensonskem jezu.

Zrakoplovstvo.

Sovražne čete so bile ponovno bombardovane tekom dneva po naših zrakoplovih in ponoči vključno močnemu vetru po naših zrakoplovnih pri Primolanski krnici, severozapadno od Segane in pri Tezze di Livinza.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on November 22, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Nemško poročilo.

Berlin, 19. nov. — Severovzhodno od Asiaga je sovražnik ponavljal svoje brezuspešne in drage napade v pridobitvi izgubljenih višin. Med rekama Brenta in Piave so v zadnjih dneh (tevtovski) zavezniki pridobili nadaljnji uspehov v težavnem pogorskem bojevanju.

V pripravljenih in prirodno močnih postojankah so Italijani poskušali obdržati vsako ped zemlje. Pognali so svežih krdel proti našim prednjim četam, a niso bili kos nepremagljivi ofenzivni moči naše pehote. Korak za korakom borec se trdovratno, se je sovražnik umikal. V posebno obupnih spopadih smo z naskokom vzeli Quera in Monte Cornelle, ki se razteza proti severozapadu, in sovražnik je bil prepoden iz svojih močno pripravljenih postojank na Monte Tomba. Nemške naskočne čete in drugi bosensko-hercegovinski pešpolk so se posebno odlikovali v tem bojevanju. Enajststo Italijanov smo ujeli.

Ob dolnji reki Piave je topniški dvo-

boj zdajpazdaj narastel do velike silnosti.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on November 22, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Avstrijsko poročilo.

Dunaj, 17. nov. (Zakesnelo.) — Ob dolnji reki Piave so se morali pozvedovalni oddelki na zapadnem bregu reke umekniti pred močnimi protinapadi.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on November 22, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Ljuta borba v gorah.

Rim, 20. nov. — Borba se je začela na fronti Monte Tomba-Monte Monfenera v soboto zvečer in se nadaljuje ljuto. Sovražnik je štirikrat prekinil bombardovanje naših postojank na pobočju gore Monfenera, da požene svoja množstva proti njim. Vsakokrat so jih naše čete z neprehvalno hrabrostjo pognale nazaj.

V Melettskem okraju, vzhodno od Asiaga, so naši oddelki včeraj nadaljevali krajevna ofenzivna podjetja, ki so nam v nedeljo in ponedeljek skupaj pridobila 306 ujetnikov, vstevši osem častnikov, pet strojnih pušk in več sto pušk.

Na fronti ob reki Piave, na otočku pred Folino, smo uplenili tri strojne puške in več pušk.

Zrakoplovstvo.

Naši bombardirajoči zrakoplovi so ponovno in izdatno bombardovali sovražne kolone na kretanju ob cesti v dolnji Pivski dolini, blizu Quera. Med nočjo so zrakoplovce spustile več bomb na sovražna prenočišča pri Torre di Mosto Livenza in v sosednji mostu čez reko Motta di Livenza, ki je bil poškodovan. Dva sovražna stroja sta bila zbita.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on November 22, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Spopadi v množstvih.

Berlin, 20. nov. — Močni italijanski protinapadi proti postojankam, ki smo jih osvojili na severnem slemenu gore Tomba, so vedli včeraj do obupnega bojevanja. Streljanje z našimi topovi in strojnimi puškami je izredilo vrste sovražnika, ki je naskakoval v tesnih množstvih, in naša pehota ga je prepodila nazaj v njegove prejšnje postojanke. Močno streljanje se nadaljuje v tem bojem odseku.

Ob dolnji reki Piave ni bilo nič novega izporočiti.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on November 22, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Avstro-nemški napadi odbiti.

Rim, 21. nov. — Pehotni boji v odseku Monte Tomba-Monte Monfenera, glavnih točkah na severni pogorski fronti, niso bili obnovljeni včeraj, natanjnjaja vojni urad.

Trije silni avstro-nemški napadi so bili odbiti pri Monte Perica, severozapadno od Monte Grappa.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on November 22, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Berlin priznava neuspehe.

Amsterdam, 21. nov. — Vojni poročevalec berlinskega "Lokal Anzeigera" pravi, da se tevtonsko združeno kretanje v zajetje italijanskega levega krila ob strani sedaj vrši vprico mnogo močnejše italijanske bojne moči. "Frankfurter Zeitung" zatrjuje, da so Italijani, ojačeni s topovi in pehoto, pripravili močno obrambo ob dolnji reki Piave.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on November 22, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Makedonska fronta.

Berlin, 20. nov. — V Makedoniji, na zapadnem bregu reke Vardar, so bolgarske čete prodrle v francoske zakope in ujele nekaj mož.

Rim, 20. nov. — Ob dolnji reki Vojuzja je za ranega dne v nedeljo sovražnik z vso močjo napadel predmostje Giflik-Idris. Po ostrem boju je bil prisiljen k umeknitvi, zapustivši v naših rokah enega častnika in nekaj mož.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on November 22, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Rusko-rumunska fronta.

Berlin, 19. nov. — Na rusko-gališki fronti ni bilo nobenih velikih vojaških podjetij.

Berlin, 20. nov. — Nobenih bojnih podjetij ni bilo na vzhodni fronti.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on November 22, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Francoska fronta.

Pariz, 19. nov. — Na desnem bregu reke Meuse se je topniško bojevanje živahno nadaljevalo med nočjo, posebno na fronti Chaumskega gozda. Sovražni napad proti eni naših utrdb severovzhodno od Grica 344 je bil brezuspešen. Neka druga prizadeva proti malim stražiščem jugovzhodno od Malancourta na leve mbrgu je bila tudi odbita po našem streljanju.

Noč je bila primeroma pokojna drugod.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on November 22, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Nemško poročilo.

Berlin, 20. nov. — Armadna skupina prince Rupprehta: Topniški dvovoj v Flandriji je znatno narastel včeraj popoldne od Houthoiskega gozda do Zandvoorda in se nadaljeval vso noč z nezmanjšano silnostjo. Močno in pogubno streljanje je bilo namenjeno

AMERIŠKA TAKTIKA: S PEHOTO NAPREJ!

Brez priprav z velikimi topovi naj pehota v množstvih udarja na Nemce.

IZVOZ NA RUSKO USTAVLJEN.

Združenih Držav ruševac "Chauncey" se potopil vsled trčenja.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on November 22, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Ameriška taktika.

Washington, D. C., 21. nov. — Zadrževajoč sestavo vrhovnega vojnega sveta vseh alirancev, je predsednik Wilson mislil ne le na večjo izravnavo pomočkov in večjo edinstvo bojevanja, marveč tudi na nov načrt vojskovanja proti nemškim četam na zapadni fronti.

Po nasvetu generalnega štaba armadnega je predsednik kot vrhovni poveljnik pripravljen, zahtevati korenito izpremembo taktike. Predvsem je predlagano, opustiti glavno zanašanje na velike topove in strašno udariti s pehoto na nemške linije.

Proti velikim topovom.

Predsedniku so svetovali njegovi glavni vojaški svetovavci, da se mora vojna dobiti na zapadni fronti, da ne bo nikdar dobljena z velikimi topovi, ampak da bo dobljena z izdatno uporabo ogromnih množtev pehote, s pomočjo premekljivih topov kalibra ne nad štiri palce.

Sedaj, ko je novica iz Francije naznanila veliko zmago po britanskih četah predvsem vsled ogromnega pehotnega napada, ne razkrivamo vojaške tajnosti, koristne za sovražnika, če govorimo o novih taktičnih predlogih.

Koliko je imel ameriški vojaški nazor opraviti s feldmaršal-Haigovim neprickovanim pehotnem kretanjem

proti krajema Poelcappelle in Paschendaale. Topniško bojevanje je bilo tudi obnovljeno v Artois, na obeh straneh reke Scarpe in blizu Bullecourta in Queanta. Sovražni pozvedovalni oddelki so bili odbiti v bojevanju od moža do moža.

Armadna skupina nemškega prestolonaslednika: Severno od Soissons in na vzhodnem bregu reke Meuse (verdenska fronta) je znatno naraslo streljanje, ko je neki francoski bataljon podjel napad proti Chaumskem gozdu. Bil je odbit s težkimi izgubami. Nekaj mož smo ujeli.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on November 22, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Razbili Hindenburgovo linijo.

Britanski vojni glavni stan na Francoskem, 21. nov. — Hindenburgova linija je bila zlomljena v takem raztegu, da je mogoče konjiško bojevanje. Britanske čete na konjih, sodelujoče s "tanks", prodirajo proti Bourlonskemu gozdu, zapadno od Cambraia.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on November 22, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Dnevno naznanilo.

Britanski vojni glavni stan na Francoskem, 21. nov. — Prodiranje britanske armade proti Nemcem se je nadaljevalo danes popoldne. Kraji Masnières, Marcoing, Ribecourt, Havincourt, Graincourt in Flesquieres so vsi bili za britanskimi prodirajočimi linijami.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on November 22, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Nad 8,000 ujetnikov.

London, 21. nov. — Britanci so v zadnjih dveh dneh najhujše udarjale "Hindenburgovo linijo", kakor se niklar med vojno na zapadni fronti. Pridobili so vso prvo linijo zakopov na fronti dvaintridesetih milj od St. Quentin do reke Scarpe; ponekod so pgnali sovražnika do njegovega zadnjega omrežja podpornih zakopov. Nemci so bili prepodeni dve milj daleč ob vsaj liniji. Ponekod so bila njih stalna branila predra nad pet milj daleč. Zakopi in utrbe, dosedaj smatrane za nepremagljive, so Britanci zavzeli.

Andrew Bonar Law je naznanil v zbornici prostakov danes popoldne, da

brez zaščite po velikih topovih, ni znano tukaj.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on November 22, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Z. D. ruševac pogreznjen.

Washington, D. C., 20. nov. — Pomorski departmet je danes naznanil potop ameriškega rušivca "Chauncey" vsled trčenja v vojnem pasu včeraj zarana z morebitno izgubo 21 mornarjev. Nadaljnje podrobnosti niso navedene v kratkem poročilu na departmet od podadmirala Simsa. "Chauncey" je bila mala ladja stare vrste samo 420 ton.

Washington, D. C., 21. nov. — Lajtnant-poveljnik Walter E. Reno, poveljujoči častnik; njegova dva mlajša častnika, poročnik Charles F. Wedderburn in ladijski praporščak Harry G. Skinner ml. ter osemnajst mornarjev je bilo izgubljenih ob potopu ameriške torpedovke "Chauncey" vsled trčenja v vojnem pasu v ponedeljek zarana ob 1. uri, kakor je pomorskemu departmetu danes naznanil podadmiral Sims.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on November 22, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Izvozi na Rusko ustavljeni.

Washington, D. C., 20. nov. — Uradno odposiljanje zalog ne bo dovoljeno iz Združenih Držav v Rusijo, dokler se položaj v tej deželi ne razjasni. Predno dovolji izvoz blaga, ki je že v ladjenicah, hoče ameriška ladja vedeti, v čegave roke pride blago po svojem prihodu.

Izvajanje bo ustavljeno, dokler se ne ustanovi stalna vlada, katero Združene Države lahko priznajo. Če boljševiki pridobijo nadzorstvo in bi zasledovali svoj program za sklenitev miru z Nemčijo, bo prepoved stanovitna. Podaljšana državljanska vojna bi tudi učinkovala, da bi se prepoved vzdržala, ker bi se Združene Države potem bale, da bi blago prihajalo v roke stranke boljševikov.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on November 22, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Palestinska fronta.

London, 20. nov. — Gen. Allenby poroča, da so naše jezdarske čete zasedle Beit Urel-Tahto, dvanajst milj severozapadno od Jeruzalema, v nedeljo. Včeraj je naša pehota, prodirajoča v Judejske višave, dospela do linije petnajst milj zapadno od Jeruzalema.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on November 22, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Vzhodnoafriška fronta.

London, 20. nov. — Nadaljujoč zasledovanje na visoki planoti Makonde, smo zasedli Lutsemi v soboto vprico znatnega odpora in uplenili nekaj pušk. V nedeljo smo zasedli veliko sovražno taborišče, severozapadno od misijonske postaje Kitangari, in ujeli 376 Nemcev in Askarov. Ostali neprijatelji so bili pognani v Kitangariško dolino.

Portugalsci se bližajo Nevali od juga.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on November 22, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

80,000 obešenih?

London, 1. nov. (po pošti). — Osemdesettisoč oseb je bilo obešenih v Avstro-Ogrski izza pričetka vojne zaradi političnega ali plemenskega nasprotovanja vladi, snovanja miru in separatistične (razdružilne) propagande, po tujkajšnjih cenitvah.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on November 22, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

U-čolni poraženi.

London, 19. nov. — Združene britanske in ameriške pomorske prizadeve so porazile grožnjo podmorskih čolnov. To je bilo naznanjeno v prvga ministra Lloyd George-a nalogu pred zbornico prostakov danes, Besede, v katerih je to izrazil, so bile: "Nič več se ne bojim podmorskih čolnov."

NA RUSKEM SE VEDNO ZMEDE.

Nemčija odklonila pogajanje za mir z novo vlado ruskih upornikov.

UKRAJINCI ZA NEODVISNOST.

Veliki knez Nikolaj zopet nastopa. Kot poveljnik kazakov.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on November 22, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Noče miru z ruskimi uporniki.

Petrograd, nedelja, 18. nov. — Nemčija je odklonila pogajanje za mir z novo vlado vojakov in delavcev v odgovoru na dotičen predlog, kakor poročajo tujkajšnji časopisi, ki objavljajo to novico kot izhajajočo iz dobro poučenega vira.

Rečeno je, da je cesar Vilhelm naznanil v svojem odgovoru, da bi se pogajal samo z zakonitim naslednikom carske vlade ali z ustavodajno skupščino.

V tej zvezi pravi "Volja Naroda", da je doznala, da si vlada vojakov in delavcev v slučaju, da ne prejme odgovorov od vojskujočih se do dne 23. novembra, pridržuje pravico, skleniti mir na svoj lastni račun, nakar zavzame Rusija, če se bo vojna nadaljevala, nevtrarno stališče.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on November 22, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Poslali pozdrav Nemcem.

Stockholm, 19. nov. — "Bratovske pozdrave" so poslali pred kratkim petrogradski boljševiki nemškim vojskarskim in manjšinskim socialistom.

Naznanilo, katero je bilo izdano in poslano po boljševiškem "zastopstvu zunanjih stvari", obsega številne oziroma kapitaliste in izdajnike proletariatske stvari, razglašajo boljševiški program glede miru brez prisvojitve ali odškodnin in poziva proletarijat, naj se dvigne povsod, da napravi konec dolgi borbi, ki sicer preti. Naznanilo izjavlja nadalje:

"Boljševiško zastopstvo zunanjih stvari je prejelo od francoskih, avstrijskih in nemških socialističnih strank zagotovila, da se ruski proletarijat lahko zanaša na mogočno podporo."

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on November 22, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Veliki knez Nikolaj.

Pariz, 20. nov. — Veliki knez Nikolaj Nikolajevič je dobil poveljstvo nad generala Kaledina kazaki po načrtu, ki ga je predlagal ta general, za obnovo monarhije na Ruskem, kakor pravi brzojavka iz Dunaja prek Geneve, natisnjena v soboto v "L. Information".

Veliki knez, je rečeno, je došel v Kaledinov glavni stan v Harkovu in ponudil svoje usluge. General "je dal velikemu knezu poveljstvo nad kazaki in objavil, obnoviti monarhijo in proglasiti velikega kneza vladarjem", po dunajski brzojavki.

Veliki knez Nikolaj je bratranec prejšnjega carja, kateri ga je izprva imenoval vrhovnim poveljnikom ruskih armad. Bil je baje prijet dne 2. junija 1917 po izgredih carskih pristašev v Tiflisu.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on November 22, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Neodvisnost Ukrajine.

Petrograd, 20. nov. (Zakesnelo.) — Vojaški načelnik Kijevskega okrožja in začasni guverner s svojima štaboma sta odstopila iz svoje službe. Ukrajinski komisarji so bili imenovani za njune naslednike, in ti sopotrdili neodvisnost Ukrajine.

360,000 ukrajinskih vojakov je bilo baje odpoklicanih s fronte. To pomeni, kakor pravijo tukaj, resno oslabitev armade in morebitno odprtje fronte sovražniku.

Moskovsko mestno dūmo je razpustil revolucionarni vojni odbor. Moskovski župan Rudenev se baje skriva, ker so mu zapretili s prijetjem. Oklopi železniški vlak, namenjen v Petrograd, je bil ustavljen po oddelku mornarjev in poslan nazaj v Moskvo.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on November 22, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

GUVERNER McCALL VODI LEXINGTONSKE MILIŠKE VOJAKE.

Guverner McCall države Massachusetts (drugi od leve) vodi v Lexingtonu vedno za službo pripravljene miliške vojske leta 1917. na bojno polje pri Lexingtonu, kjer se je poslovil od njih, ko so odšli v taborišče narodne armade. Poslavljanje je bilo spomina vredno za vse pričujoče. Vsi meščanje so prišli, da se poslovijo od svojih odhajajočih sinov in bratov.

IZ SLOVENSKEGA NASELJA.

Joliet, Ill., 21. nov. — V nedeljo se prične naša cerkvena veselica, naš fair, ki se bo nadaljeval vsak večer prihodnjega tedna do četrtega. Na Thanksgiving day ali Zahvalni dan, ki ga bomo obhajali v četrtek, dne 29. novembra, bo zaključen naš fair. Naši župljani so ponosni na svojo cerkev. Zato bodo gotovo vsi radi pomagali, da doseže naša cerkvena veselica kar največji uspeh. Vsakdo naj sklone: "Vsaj en večer moram iti na cerkveni fair!" — in uspeh bode gotov, kajti iz malega raste veliko in v združenju je moč!

Na kontestu so Mr. Math. Golobčič in Mr. Jos. Slapničar ter Miss Frances Čulík in Miss Mayme Stefanich. Pomagajte jim k zmagi!

— G. John Strutzel, oče g. Johna D. Strutzela, slovenskega trgovca z avtomobili, se je nedavno vrnil s počitnic. Potoval je dva meseca in pol po Iowa, South Dakoti in Minnesoti ter je obiskal mnogo svojih starih prijateljev, naših rojakov, ki so se priselili že davno v Ameriko in so zdaj imoviti farmarji, trgovci in podjetniki. Tako je obiskal v Davenportu, Ia., svojega svaka Joe Suhorepa; v Lyonsu, Ia., svaka Matja Smrekarja; v Riggsu, Ia., g. Johna Skalo; g. Steve Štukla, gg. Jos. in Jakoba Butala itd. Vse, katere je obiskal, pozdravljali tudi tem potom.

— Iz mesta Racine, Wis., sta prišla v Joliet včeraj rojaka Matja Radež in John Sekola, ki se naselita tukaj, ako najdeta primerno delo kot izučena "moulderja". John Sekola je brat g. Michaela Sekola, Indiana street.

— Bratje Srbi so zelo poštvovalni. Na nedeljski slavnosti povodom posvetitve dvojnih novih zastav, srbske in ameriške so nabrali med sabo v Sternovi dvorani nič manj nego \$883 za srbske sirote v stari domovini.

— Gospodinja, varčuj! Z umnim varčevanjem v gospodinjstvu pripomorete Stricu Samu k zmagi v vojni.

— Ker se je dopisov in drugega čitva nakopičilo v tej št. A. S., zato nam nedostaje prostora za razne manj važne jolietске novice, katerih pa prinesemo prihodnjici več.

— Ob priliki ženitovanj, krstov, pogrebov in drugih slučajih, ko potrebujete avtomobil, se oglasite pri meni, ki imam 7 passenger limousine-avtomobil za vse potrebe. Chicago tel. 2575, N. W. Phone 344 — A. Nemanich, Joliet. Adv.

Camp Kearny, Cal., 10. nov. 1917. — Velečeni Amerikanski Slovenec! Ko sem Vam zadnjič pisal dopis, nisem vedel, da bom že kmalu moral oditi v Kansas, a nenadoma mi je prišlo povelje, da moramo oditi v Kalifornijo. Od 69. kompanije nas je odšlo 57 moč. Dne 26. oktobra smo se odpeljali iz Campa Funston ob 11. uri dopoldne in cel vlak. Iz naše kompanije so bili večinoma Mehikanci, potem 5 Amerikancev in en Slovenec. Celo dopoldne smo se vozili čez planjave in še celo noč. Drugo jutro smo ugledali gorovje pri Denverju, Colo. Ko smo se odpeljali iz Denverja, smo srečali vlak, ki je bil 5 ur za nami. Potem smo se obrnili proti severu skozi Laramie, Wyoming, čez visoke planjave. Drugi dan smo že drčali navzdol po dolini čez Green River v Utah do Salt Lake City in Ogden. Potem čez veliko puščavo v Nevado. Četrty dan smo šele zagledali Pacific. Vsega skupaj smo bili na potu 4 dni in 5 noči, preden smo prišli v Camp Kearny, Cal., kjer so nas pridelili Co. G. 157. Inf. 1. Colo.

Tukaj imamo lepo vreme, dočim je v Kansasu bilo mrzlo. Za Slovence jaz tukaj ne vem nobenega. Oglasite se, californijski Slovenci!

Ker se je dopis že precej zavlekel, bom končal to slabo (Oho!) pisanje in pozdravim vse Slovence širom Združenih Držav, posebno tiste, ki so v vojaški službi. Tebi, A. S., pa obilo naračnikov.

Op. ur. Sprejmite naš odzdrav in pišite še večkrat!

Kansas City, Kans., 19. nov. 1917. — Nekaj časa nazaj sem naznanil tukajšnjim Slovincem o misijonu, kateri se bo vršil v naši župniji sv. Družine v Kansas City, Kans., dne 26. nov. do dne 3. dec. t. l. Tako, trajal bo čeli tedni in vodil ga bo Rev. Francišek J. Ažbe iz Waukegan, Ill., ki je že vajen dati sv. misijone, ki je lansko leto tudi vapošno vodil slovenski misijon v Lorain, Ohio. Na to smo tudi veseli, ko smo mogli zadobiti tega velečastnega gospoda in misijonarja. Zato upamo, da tukajšnji Slovenci bodo tudi dobro obiskali ta sv. misijon, kateri mogoče bo zadnji za marsikatero.

1. Kristijan spomni se, da imaš samo eno dušo; in če jo izgubiš, izgubiš vse.

2. In da je samo ena smrt; in če je slaba, slabo je vse.

3. Imaš samo enega sodnika od katerega se ne da prizivati.

4. Imaš samo eno obsodbo slišati, katere bo "Pridite vi blagodariti", ali pa "Poberite se vi prokleti".

5. Imaš samo eno večni kraj za iti, in če ta ni veseli, potem boš za večno kraj nesrečen.

Vspored sv. misijona:

Misijon se začne v ponedeljek dne 26. nov. ob 9. uri z levitno sv. mašo.

Vsak dan, časa sv. misijona, sv. maša je ob 5. uri zjutraj s kratko pridigo (izvemši nedeljo dne 2. dec. ko bo ob 6. uri); zadnja sv. maša in pridiga ob 8. uri (izvemši četrtek, dne 29. nov. ko bo pet z leviti ob 9. uri).

Križev pot ob 2. uri popoldne.

Rožni venec, glavna misijonska pridiga in blagoslov s presv. Rešnjim Telesom ob 8. zvečer.

Spoved vsaki dan ob 3. do 6. uri popoldne, zvečer in zjutraj od 7. ure dalje.

Sv. obhajilo je pri prvi in zadnji sv. maši.

Štanovski podarki za žene v četrtek ob 2. uri popoldne po križevim potom; za moške v četrtek ob 8. zvečer; za otroke v petek ob 2. popoldne; za dekleta v petek ob 7:30 zvečer v cerkveni dvorani; za fante v soboto ob 7:30 uri zvečer v cerkveni dvorani.

V soboto zvečer je posvetitev župnije in mladine k Materi Božji.

V nedeljo dne 2. dec. sv. maše so ob 6, 8 in 10. s pridigo. Prva in ta zadnja sv. maša na ta dan je peti in pri prvi se izpostavi presv. Rešnje Telo ko bo 13-urna pobožnost v zahvalo večnemu Bogu za vseh sprejetih dobrot in milosti, in ostane izpostavljeno čeli dan za molitev vernikom.

Sv. ura je nedeljo ob 2. popoldne.

Sklep misijona v nedeljo, dne 2. dec. ob 8. uri zvečer, ko bo rožni venec, misijonska pridiga, litanije vseh svetnikov, procesija, blagoslov s Najsvetejšim in papežev blagoslov, ki je združen s popolnim odpuščanjem in slednji je Te Deum ali zahvalna pesem.

Misijonske rečij in spominki so na prodaj čeli čas misijona in se blagoslovijo po vsakem sv. opravilu.

S tem poprosim vse Slovence tega mesta, da bi v svoji gorečnosti pripravili vse naše mlače kristijane k temu misijonu in da bi rešili njih dušo.

(Rev.) J. Perše, župnik.

Tioga, Wis., 18. nov. — Ker ni bilo že dolgo od tukaj nikakega poročila v našem priljubljenem poltutniku, sem se namenila nekoliko sporočiti tukajšnje razmere.

Predvsem naj omenim, da smo dobili tu na Tiogi v naši bližini novo za družno sirotno, ki obratuje že par mesecev. Upati je, da bo dobro napredovala. Tudi naši rojaki v par milj oddaljenem Gormansu si stavijo svojo sirotno, ker mislijo začeti na spomlad poslovati. To je lepo in hvaljevredno, da Slovenci napredujejo in da ne ostajajo za Nemci, da leti spoznajo in sprevidijo, da Slovenci so podjetni, pridni in razumni.

Letošnje leto je bila še dobra letina za vse drugo, le koruzi je škodovala zmrzal, da ni dozorela. Je bilo res neprijetno mrzlo vreme septembra in oktobra, ker nam je bil že parkrat snežec pobelil zemljo, a je tudi izginil. November je pa lep in prijeten dosej, imamo pravo indijansko poletje, da lahko delamo na prostem; saj je pa tudi vedno dovelj dela.

Globoke me je užalostila vest o pretrani smrti Dr. Janeza Ev. Kreka, to tem bolj, ker mi je znano, kaj je bil Dr. Krek slovenskemu narodu, kaj je bil moj mili, a nesrečni ljubljani domovini Sloveniji, našemu kmetu in proletarcu. Kot moj bratranec mi je bil oseben znan že iz mladih let in vedno iskreno vdan. Ko je zahajal ob počitnicah na dom svojih staršev tam daleč pod romantično veliko goro v Ribniškem okraju na Kranjskem, že tam sem spoznavala njegovo zlato srce, ki je gorelo v ljubezni za ubogi in teptani naš rod, za bedne in stiskane naše kmete, žuljene od macehe vlade. Kako srčno je želel pomagati do pravice svojemu narodu, kolikokrat je delal načrte za bodočnost že kot dijak, da bi zamogel kaj storiti za zatiranje Slovencev in Slovanov sploh. In ko je nastopil v javnosti kot duhoven in poslanec, kateremu zavednemu Slovincem ni znano, koliko je storil za drago očetnjavo! Ni je vasi, ne vasi v starem kraju, kjer prebivajo Slovenci, da se ne bi s hvalnostjo spominjali Dr. Kreka. Saj je bil on ustanovitelj, duša in voditelj slavne Slovenske Ljudske Stranke. Ustanovil je nebroj posojilnic in drugih za kmete in delavce in veliko drugih koristnega, kar je v prid celokupnemu narodu Slovencev in sploh Slovanov. Tudi pisatelj je bil pokojni Dr. Krek. Komu niso znani njegovi lepi spisi, krasne povesti in igre, pa tudi pesnice. In ko je nepozabni Dr. Lampe za vedno zatislil oči, je Dr. Krek nadaljeval veliko delo njegovo, ko je pisal Zgodbe sv. pisma in tisto slavno dokončal. Bil je neu-

moren delavec in njegovo delo je bilo plemenito in slavno za Boga in domovino. Zadnji čas je začel veliko akcijo za združenje vseh Jugoslovancev in njih osvoboditev. Želel je doživeti kmalu oni presrečni dan, po katerem je toliko hrepenel vse življenje, dan, ko bo Slovenec in Slovan svobodni gospod na svoji zemlji, rešen teutonkega jarma, ki ga žuli že nad tisoč let. Pa Vsemogočni ga je poklical v boljše življenje tam, kjer je za vse enaka pravica, kjer ni nehalnosti, kot na tem svetu, katero je tako zelo zlasti zadnja leta okušal Dr. Krek. Preganjali so ga in še celo zapirali v ječo, njega, apostola Slovanstva, grdi vladni privrženci in zagrizenci. "Umrl je mož, kje tak je še med nami?" tako vzklikam ob prerani smrti najboljšega sina Slovenije. Le žaluj, draga domovina, le plakajte, Slovenije zvesta srca, ker ste izgubili najboljšega svojega zagovornika in svetovaleca. Dr. Krekovemu spominu večna slava, mir in pokoj njegovi duši!

P. S. Pokojni g. Dr. Krek se je rodil pred nekaj več kot 50. leti pri Sv. Gregorju na Kranjskem, v okraju Ribniškem, kot sin ljudskošolskega učitelja. Oče mu je bil Gorenjec, a mati Sodržanka.

Pozdrav vsem čitateljem tega lista in Vam, g. urednik.

Marija Toleni.

Cleveland, O., 12. nov. — Cenjeni g. urednik! Ker že dolgo nisem videl dopisa iz "šestega mesta", zatorej sem se jaz namenil malo sporočiti in zato prosim za malo prostora v mi priljubljenem listu. Gotovo si boste ali si mislite, da smo že pomrli, ali pa da nas je že Stric Sam poklical v armado, ali pa da nas je zadela kakšna nesreča, ko se noben ne oglasi s kakšnim dopisom!

Resnica je, da res ljudje mrto eden za drugim in dan za dnem. In tudi je res, da naši slovenski fantje "ajnikajo" počasi v armado Uncle Sama eden za drugim, ali kakor je že eden rekel: "uni za unim". Da pa nesreča nikoli ne počiva, to tudi pregovor pravi. Vendar pa nas je pri vseh teh ne-zgodah še precej, ki nas ne pomori vsaka slana. Čeravno smo utrjeni od čezmerno dela in trpljenja, da si v potu svojega obraza služimo kruh, vendar smo veseli, da nam ljubi Bog zdravje da. Pride pa tudi do vesele družbe včasih; primeri se tudi, da je treba katerikrat klobuk malo prizginiti, da se glava "zlufata". Živemu človeku se vse prigodi, mrtvemu pa jama, pravi pregovor.

Veste, g. urednik, tudi sneg smo že dobili na ogled; ker so bili pa precej pri dobri volji gori, so ga pa več dali, meneč, ko je vse tako drago, da vsaj za kako korist, ali da ga bomo bogve kako veselili. Pa ni nič kaj za rabo. I seveda, sneg je le sneg. Da pa je sneg otrokom in veselje, i to se razume. Marsikatera "snow ball" je bila narejena. Teden, ko so vsi svetniki, smo imeli jako viharno, nestanovitno vreme; dež z grmenjem, tako da je bilo kar strah, tako je pokalo; dežja pa tudi toliko, da bi se po "stritih" plavalo.

"Dalje, kakor Vam je znano, smo imeli veliko bitko tukaj v Ohiju, in res pravcata bitka je bila. Da pa ne boste skrbili, kakšna je bila vendar ta vojska, Vam pa kar naravnost povem: suhaška ali temperenska. Suhači so jo pa napovedali, da mora biti dežela popolnoma suha (bone dry). Vse moči se napeli, kar so jih imeli, da zmaga, kakor Italijani, pa vse zastoj. Mokraš inajno le moč; seveda, pivo je le pivo, "ice cream" je pa ajs krim. Ampak dva dni je pa le bilo "dry", ker so hoteli suhači goljufati; glasove so skrili in do zadnjega časa se niso hoteli podati. In res bi nas kmalu užgali s svojim satanskim namenom. V resnici je bilo za bati se, da se ne posušijo država; čez en milijon volivcev stati si nasproti in pa tako imalo večino 3000 glasov dobiti! Dve leti nazaj so imeli kmalu 55.000 glasov večine. Torej velika izguba v dveh letih. In za drugo leto je zopet napovedan boj suhaču, da poskusijo srečo. Čudilo pri tem je le to: ako bo "daj", bo za dobo 20 let, pa smejo vsako leto mešati sušo. Pač čudna postava. Tukajšnji angleški časopis je pisal, da v 57 cerkvah pridigali pastirji kongresionalistov in labristov in ustili se pri živem protestantovskem Bogu, da se mora Ohio posušiti. Tudi Bryan je prisopihal suhačem na pomoč. Ali hvala in čast zavednim volivcem, se zastoj za sedaj. "Home rule" je popolnoma raztolmatil ljudem, kaj je "prohibition". Za kapljico pivo ali vina kaznovan vsaki za 1000 dolarjev ali 6 mesecev zapora. Poleg plača se 56 milijonov davka square business in še čez 300.000 ljudi živi pri tem in vse to zavreči? In zakaj? To je edino zatiranje siromaštva in delavcev, zatiranje svobode ubogemu delavcu, ki je svobodno vsakemu sedaj, če hoče, pi-je, ako ne, pa ne. Za frak nikdo ne vleče nobenega notri. Suhaška svajet je neizkušana, ne ve, kaj se pravi ležko delati in še na vročih prostorih pri ognju, pa bo lek pil, samo koliko časa? Sedaj se v venci in tudi z vodo prebije in "ice creamom", ali delati je drugače! Delati, suhači!

Od kod se je zanesla ta suhaška svo-

jat v Ameriko, mi je še uganka. Ker ima namen svobodo zatirati, zato je treba vsepovsodi paziti, da se suša ne zanesa v deželo, ker s sušo ni nikomur nič pomagane, akoravni kateri pravi, da je. Svoboda naj bo vsem, pa ne samo bogatinom, ampak tudi siromakom delavcem. In če se kolikoli pogleda, kdo vodi prohibicijo drugi kot milijonarji bogatini in s tem zatirajo ubožega delavca in še svobodo kradejo siromaku! Ako pogledamo nazaj samo 25 let, koliko je bilo osušenih držav, ali pa danes pogledimo! Kolikor več bogatašev in milijonarjev, toliko bolj in več zatiranja siromakov. Ako to ni res, se bo še vsaki lahko prepričal, pa kmalu! Zatorej se je treba že odsedaj pripravljati zopet na drugi suhaški napad in da se ga z vso močjo odbije, da bojo tihi!

Tukaj se je izrazil govornik iz države Michigan na shodu mokrašev, da država Michigan ne bi bila nikoli suha, ko bi se bolj zanimali za nevarnost suše, ko jim je pretela. Rekel je med drugim: "Čez 30.000 volivcev ni volilo in se zanimalo, zdaj se pa pomagati ne da. Zatorej pazite!" To vest sem čital v ameriškem Plan Dealerju. In zato Vas prosim, g. urednik, da mi ne boste zamerili, ko se toliko bavim in pišem od te neumne suše. Jaz hočem le malo opisati položaj in ljudem po državah, ki še niso suhi, priporočiti, da naj se varjejo in poženo "to suho za-lego" proč. In svobodo siromaku delavcu v vseh rečeh in povsod, to je moja želja! Zato naj zadostuje o tem zasedaj.

Kar se pa tiče delavskega položaja, je pa še precej povoljen, ker po večini "šape" so zaposlene z vojnimi pripravami in zato precej "ronajo". In vkljub temu še vedno ljudi brez dela. Tudi se precej zaslužijo. Ali kaj, ko s to draginjo ne moreš naprej! Za dolar se ne dobi nič skoro; veliko reči je še, ko se za denar ne dobi, kot premožne za nobeno ceno. Kaj bo, ako bo še kaj časa to gorje naroda, vojska trajala, ko že zdaj pompujejo in stradajo. Pa le zakaj ta nesreča?

Omenim tudi, da se je pojavilo precej tatov kar na splošno, pa kadar je in kar dobe, vse jim prav pride. Tudi drzni so, da ni za misliti, tako da je že kar strah, ko se vedno sliši nove tatvine in napade na ljudi po ulicah in tudi spretni žepni tatovi so, da kar izgine iz žepa, ako je kaj notri.

Na društvenem polju smo tudi precej preskrbljeni. In kljub draginji prirejajo društva svoje letne veselice in zabavne večere, iz enega ali drugega vzroka, da se nudi prilika malo se razvedriti društvnikom, kakor tudi družim ljudem. Dve društvi sta imeli tudi razvite zastave to leto, niso pa dali zastave blagosloviti. Kot povečini smo vsi katoličani Slovenci, seveda so eni bolj kot drugi in nekaterim je vera že deveta briga, s tem hočejo pokazati svojo "lojalnost". Dobro. Ko pa kateri od društva umre, hoče biti pa vsak po cerkveno pokopan. Zastava pa v cerkev ne sme, če ni blagoslovljena, potem je pa le vsega ta ubogi f. kriv. Tisto se prvo pogleda, kdo je kriv, da zastave niso blagoslovljene, to je prvo. In sploh društvene zastave bi morale biti vse blagoslovljene, potem ne bi bilo prepira. Zastava pa ni kriva, ako je ne dajo društveniki blagosloviti, kakor tudi duhovnik ne.

Ker se je pa moj dopis precej zavlekel, pa prosim, g. urednik, imejte usmiljenje in ne vrzite ga v tisti neusmiljeni koš. Vas pozdravljam, kakor tudi vse naročnike in čitatelje Am. Slov.

J. Z.

REV. JANEZU EV. KREKU V SPOMIN.

(Dalje.)

Dr. Janez Ev. Krek je bil rojen leta 1865, pri Sv. Gregorju v Ribniškem okraju na Dolenjskem, kjer je njegov oče, rodom Gorenjec, učiteljaval, a njegova mati je bila rodom Sodržanka. (Glej dopis iz Tioge, Wis., na tej strani.)

Nadarjenega sina so poslali starši v Ljubljano študirat. Gimnazijske študije je dovršil l. 1884. Njegovi sošolci v gimnaziji so bili med drugimi sledeči: Dr. Josip Kržišnik, nadarjen pesnik in ljubljenski Levstikov, sedaj dekan v Hlirski Bistrici; pesnik Fran Gelstrin, umrl kot gimnazijski učitelj v Ljubljani l. 1893; župnik in pisatelj Peter Bohinec; profesor Miha Markič, bivši pesnik in zdaj molčec filozof; Franz Gotlsch, sin slovenskih staršev in — nemški pesnik itd. Gimnazijska Kreka se pisec teh podatkov dobro spominja: četrtošolce nas je kot sedmošolce učil češkega jezika in navduševal za slovensko stvar. Ni bil med odličnjaki v gimnazijskih razredih, ali prvi odličnjak je postal kmalu potem, ko je dovršil še bogoslovne študije in nastopal na oder življenja: igral je eno največjih ulog — ulogo ustanovitelja Slovenske Ljudske Stranke in prvorbitelja jugoslovanske misli, in le žal, da je ulogo že doigral.

Leta 1888, je nastopil v Gorici dr. A. Mahnič z "Rimskim Katolikom", ki je začel z vso brezobzirnostjo boj proti pojavom protislovenskega gibanja na Slovenskem in kazal na večna načla krščanstva. Zadel je na odpor pri konservativcih, na jezo in posmeh

pri nasprotnikih. Toda on ni odnehal, polagoma se je začelo število pristavcev "Rimskega Katolika" večati, dr. Mahnič je dobil vplivnega in vztrajnega zaveznika v ljubljanskem knezu in škofu dr. Jakobu Missli. Leta 1892, se je že vršil v Ljubljani I. slovenski katoliški shod, ki je proglasil katoliška načela za temelj zasebnemu in javnemu življenju v državi, deželi in občini, zanesel mlado gibanje tudi med ljudske množice in s tem neposredno povzročil katoliški prepod slovenskega naroda.

Po prvem katoliškem shodu se je začelo po Slovenskem živahno gibanje. Začel se je boj proti nazadujoči narodno-napredni stranki v občinah, ob deželnozbornskih in državnozbornskih volitvah, ustanavljala so se politična in izobraževalna društva, posojilnice, konsumna društva in vsake vrste zadruge, snovala se strokovna društva. Prva pri tem delu je bila duhovščina, pomagali ji so nekateri učitelji, odvetniki, dijaki, najbolj pa ljudstvo, ki je zaupno sledilo svoji duhovščini na poti boja in organizovanja. Nad vsemi neštevilnimi delavci, ki so kakor mravlje pridno znašali gradivo za ponosno stavbo ljudske izobrazbe,

pa je stal — dr. Krek, miren in zaupa-joč v moč katoliške ideje, hvalil drzne izpodbujal omahljive, vedno sam v prvih vrstah v podiranju slabega in vstvarjanju dobrega. Ko pa so bili ustanovljeni posamezni organizmi, so se strnili v mogočne skupine. Leta 1897, se je ustanovila "Slov. kršč. socialna zveza", leta 1905, "Slov. dijaška zveza" in leta 1909, najmlajša hčerka S. K. S. Z., zveza Orlov. Poleg strogo izobraževalnih organizacij so se razvile tudi Gospodarska in Zadruga zveza ter politična organizacija Slovenske Ljudske Stranke, vse nastale iz krščansko-socialnega gibanja pod umnim vodstvom — drja. Kreka in njegovih sotrudnikov.

(Dalje prih.)

Sibirska zima.

Žane: "Ali je že kaj ponehal mrz-tam v Minnesoti?"

Mike: "Kaj še! Danes zjutraj zbrale so se tri žene na nekem kornjeru v Duluthu, hoteče se pogovarjati. Kaj misliš žane? — Sirote se niso mogle ničesar pomeniti, ker jim je vsled hude zime celo — glas zamrznil."

Zdravilo zoper kašelj.

Kedar potrebujete zdravilo zoper kašelj, tadaj potrebujete dobrega. Nikoli se nebojte zmotiti, če zahtevate dobro preiskušeno in učinkovito zdravilo, znano kot

Severa's Balsam for Lungs

(Severov Balsam za pljuča). Ne rečite samo: "Želim nekaj za moj kašelj." Navadite se zahtevati zdravilo po njegovem polnem imenu, da se izognete nadomestev. Zadržite 37 let je Severov Balsam za pljuča uspešno zdravil kašelj in prehlade in take bolezni, katerih prvi pojavi so kašelj, kot na pr. kašelj pri influenci, vnetju sapnika, oslovskem kašlju, hripavosti in vnetju grla. Isti je izvrsten za odrasle in otroke.

Cena 25 in 50 centov. — V lekarnah vsepovsod.

Severa's Cold and Grip Tablets

(Severove Tablete zoper prehlade in grip) so znane, da preprečijo prehlad v najkrajšem času.

Severova družinska zdravila so napredaj v lekarnah vsepovsod. Zahtevajte "Severova" po njihovem polnem imenu. Če jih ne morete dobiti v domači lekarni, naročite jih naravnost od

W. F. SEVERA CO., Cedar Rapids, Iowa

A. Nemanich, St. Chicago Phone 2575

A. Nemanich, Jr.

Chicago Phone 2575

A. Nemanich & Son

BANK

Real Estate Insurance Loans Renting

V lastnem domu 1002 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Sprejemamo vloge in jih obrestujemo po

3%

in jamčimo absolutno varnost.

Kupujemo in prodajamo zemljišča v mestu in na deželi.

Zavarujemo hiše in pohištva proti ognju, nevihti (tornado) ali drugi poškodbi.

Kupujemo in prodajamo, ali posojujemo denar na Steel Stocks.

Pošiljamo denar na vse kraje sveta po dnevnem kurzu.

Posojujemo denar na zemljišča in hiše.

Izvršujemo terjatve in poslujejo kot administratorji, varuhi, konzervatorji ter v vseh enakih zadevah.

Večina zobozdravnikov zahteva previsoke svote za popravo zob, toda naše geslo je:

Bolje zobovje za manje stroške.

Zobe Vam pregledamo zastoj.

22 Karat zlato krone in \$5.00

Plates najboljšje vrste iz gumijs in kovine \$5.00

Zobe izderemo brez bolečin z "Vitalized Air".

Ženska strežnica vedno prisotna.

Vse delo jamčeno.

BURROWS

ZOBOZDRAVNIK

D'Arcy Bldg. 2 nadstropje

Vogel Chicago in VanBuren ceste.

Joliet, Ill.

Odprto vsaki dan zvečer in ob nedeljah do poldne.

Zadnja kmečka vojska.

■ ZGODOVINSKA POVEST IZ LETA 1573. ■

Spisal Avgust Šenoo. — Iz hrvaščine poslovenil L. J.

(Dalje.)

Drugi dan je napačil mirno, prešel je tudi mirno. Ali čudno, velika grajska vrata so ostala zaprta, samo gospo Ursulo si videl, kako pregleduje zidove. Ze se je pričelo mraciti, mesec je stal nad Savo. Tedaj se vsuje po vseh belih potih nekaj kakor mravlje — a bili so ti ljudje, ki so prihajali proti Susjedu. Krdelo za krdelom, sami kmetje, oboroženi in brez orožja, na konju in peš — vse je hitelo po cestah; malo so govorili, a tem bolj hiteli. Tudi gospod Stečko pride s štirimi konjeniki, a brzo je prišel in tudi brzo odšel. Sred dvorišča je gorel velik ogenj; nad njem so viseli na verigi kroti, dalje so stali trije veliki sodi. Rdečti svet ognja in blede svetlobe meseca je razsvetljevala dolge železne topove, postavljene naokoli po zidu, sivo streho stolpa, grajsko zastavo, ki je plapolala v nočnem zraku raz grad, razsvetljevala tudi pisane gručne kmetov, ki so stali — na stotine in stotine jih je bilo — sedeli ali ležali po dvorišču. Gospa Ursula sama je hodila med njimi. Silila jih je, naj jedo in pijejo. Sluge so nosile iz grada polne koše ročnih pušk, samokresov in sulic, Puhakovič in Sabov pa sta jih delila med kmete. Gušič leta sem in tja, tam šteje pred hlevom osedlane konje, tam stoji v vrste oborožene kmete. Zbog te gušče se je čulo malo hrupa, šumelo je le, kakor morje v daljavi. Proti jutru se odpro vrata. V jutranjem mraku se je začel spuščati z gradu navzdol po rebri četa za četo. Prvo je vodil na konju Ambrož, obstoječo iz sto konjenikov, petdeset strelcev in dvesto sulicarjev-pešcev. Četa jo zavije v gorski klanec. Kmalu potem pelje gospod Kerečen petdeset ljudi na zapadno pobočje grajskega brega. Četa se poskrije po grmovju. Ljudje zataknjejo v zemljo po dvoje železnih vil, na nje pa postavijo težke dvocevke in jih naravnajo proti cesti na severu. Okoli poveljnika se suče človek in pregleduje vsako puško — Elija Gregorič. Solnce vzhaja. Pri oknu je stala nemirno Ursula. Naenkrat ploskne z rokama in zakliče zetu Konjskemu:

"Hvala Bogu, tudi ti prihajajo!"

Od samoborske strani sem se pomikala proti Savi močna četa. Pred njo jahata dva jezdeca: Tomo Milič in korenjaški župnik od Sv. Nedelje. Ob boku mu visi sablja, za pasom se mu blišči dva samokresa, v roki drži palico, na njej pa moder robc. Četo prenese brod čez Savo na drugo stran, kjer jo čaka gospod Konjski. Tudi ta četa krene s hitrimi koraki v klanec. Zatem se vse umiri, mirno je minil dan, samo popoldne pridirja na konju ves potan Andrej Horvat in gre naravnost do gospe Ursule.

Pride večer. Okiška gora in kranjski vrhovi potemne, a nad gorskimi grebeni se je žarila večerna zarja in se spremenila v rumeno svetlobo, ki se je polagoma zgubila v nebesno modrino. Po vrhah v dolini se je vlačila tenka bela megla, izpod katere se je včasih zabliskala Sava, a dalje proti Posavinji je bila pokrajina zagrjena v siv, nejasen polmrak. Mirno je vihrala Heninogovska zastava vrh Susjeda, tu pa tam se je po stolpih in zidovih videla postava kakšnega stražarja. Gospa Ursula je stala pri oknu svoje sobe in podpirala z rokama svoje blede obraze. Nobena žilica ni zadržala na njenem obrazu. Kakor da je mrtva, le njene blede oči so žarele kakor žarjave in zle neprestano v zvonik vasi Stenjevec, ki je mola kakor črn stebel iz sivga polmraka. Glej! Na stenejskem zvoniku se posveti. Žena skoči kakor zver, ko je zadene krogla. Obraz ji zardi. Zavpije, da je odmevalo po vse kraju:

"Na noge, evo jih!"

Na gradu počti top. Odmevalo je od gore. V kratkem času pride v vas gospod Konjski s petdesetimi konjeniki. Mesec je stal visoko na nebu. Od Zagreba sem se je čulo zamolklo šumenje. To je bil ban, to je bila banova vojska. Težko dihaajo nasloni Ursula uho k oknu, zatem se pa obrne k Eliji in zakliče ježno:

"Čuješ-li, Dora! Arlandoval Prihaja, da nam vzamejo grad. Čuješ-li? Ne dopusti tega! Pomagaj!"

Četa Konjskega stopi za mejo. Sedaj se začne topot. V vas pridirjajo dva banska huzarja; v desni drži sabljo, v levi samokres. Sredi vasi obstane in se ogledata naokoli. Izza meje počti strel, eden huzar se zvali mrtve na tla, drugi zbeži nazaj. Čez nekaj časa pride konjenik z belo zastavo, zraven njega pa trobentač. Vse je mirno. Moža prideta na breg do grajskih vrat. Trobentač zatrobí. Na hodniku nad vrati se prikaže Ursula. "Kdo sta? Kaj iščeta?" vpraša žena. "Jaz sem Ivan Petričević iz Mektinca," reče mož z zastavo, "gospod ban me pošilja in vam zapoveduje, da mi plemenita gospa, izročite ta grad, ki ste se ga razbojniško polastili, in

vse imetje in orožje sub poena notae infidelitatis. (Če ne se bo ravnalo z vami kot z nevernico.) Ako ga ne izročite, ga napade ban s sabljo in sulico, s puško in topovi, cum brachio regni. (V imenu kralja samega.)

"Plemeniti gospod iz Mektinca," odvrne Ursula porogljivo, "povejte vi svojnemu banu, naj le pride sam po grad. Pričakujem ga pri dobri večerji, in njega i njegov brachium. (Oboroženo desnico.)"

Poslanec se vrne. Četrte ure preteče. Naenkrat zatrobijo trobente in zaropotajo bobni. Banova vojska se približa vasi. Iz daljave so se bliščale v mesečini dolge vrste sulic in pušk in od vseh strani so se čula kratka povelja četovodij. Čez nekaj časa posede vojska razni prostor med Savo in grajskim bregom. Zagrebčani vdero v selo z zastavo bankih huzarjev, a njim nasproti zdirja Konjski s svojo četo. Sablje se krešejo, počti nekoliko samokresov, začuje se nekoliko krikov. — Konjski se umakne na cesto za grad. V trenutku se navalijo v brzem diru tri trume huzarjev pod Gašperjem Alapičem in četo bakaških svobodnih kmetov na konjih, ter zasedejo cesto na severu in dno klanca pri Savi. Ivanjaki bombardirji postavijo na bregu Savi štiri topove in jih namerijo proti gradu. Tiri čete razbojnikov in dve stotnjiki nemških mušketirjev se razvrstijo pod brdom nasproti grajskemu vходу, proti zapadnemu rebu divnega grajskega brega pa leti z brzimi koraki četa Uskokov. Za razbojnik je stal na konju ban Peter s čeladom na glavi, zraven njega pa Ivan Alapič z bansko zastavo. Ban zamahne s sabljo, Alapič dvigne zastavo in zapove:

"Palite topove!"

Sedaj počni en top, sedaj drugi, tretji, četrti, strel za strelom se bliška, grom zagrmí za gromom, od gore odmeva, bel dim se dviga med hrastovimi vejami in se vleže v črno globino klanca. Krogla za kroglo prasne ob grajski zid, da se drobi kamenje kakor toča. In zopet zamahne ban s sabljo in zakliče z močnim glasom:

"Dve četi razbojnikov naprej! Naskok! Na grajska vrata! Mušketirji na levo!"

Bobni zaropčejo. Četa zavriska, da je kar bobnelo. Z brzimi korakom stopata prvi dve četi v breg. Mahlje s sabljo ju vodi kapitan Vlašič. Sedaj so na pol brega. Nič. "Naprej!" zakliče kapitan. In šli so dalje. Nič. "Naprej!" Sedaj so pod zidom. Obstoje Sedaj — šest strelcev zagrmí iz grada, grozen krik zadržti po zraku, in pod belim dimom se zvali petdeset krvavih trupel. A med gromom in krikom zakriči iz grada ženski glas:

"Sj, banski junaki, so jabolka sladka?"

Prvi naskok je bil odbit. Vlašič se umakne s svojimi ostanki k banu. "Tristo gromov!" zaškriplje ban Peter in potegne za uzo konja. "Gospod Petričević, politite brzo na cesto proti zapadu. Ko zatrobí trobenta, naj nas skočijo! Uskok! Svobodni kmetje naj razjahajo konje in naj skušajo priti na severno stran brega." Častnik brzo odhiti s poveljem.

"Kapitan!" zakliče ban vodji mušketirjev, "vi se prilapzite na jugu po bregu do zidu in streljajte iz muškete!" Kapitan odide na mesto. Mine nekaj minut. Ban zamahne s sabljo, trobentač zraven njega zatrobí, da odmeva od gore.

"Naskok od vseh strani!" zagrmí ban, "topovi naj streljajo! Pešci naprej! Udri v imenu božjem!"

Gromi, bobni, nastane krik, treska, prasketa, bliška se. Razbojniki letajo, skačejo, piezajo kakor vrage.

"Viva banus! (Živijo ban!) Naprej!" V dolini ropoče boben, trobenta poje. "Naprej, junaki," kriči Vlašič, a z druge strani kriče Uskok: "Oj! Oj! Oj! Udri!" Zrela topov sipajo peklenški dež, mušketirji pogodijo kleče v soteski vsako glavo na zidu.

"Udri, razbojnik!" zagrmí glas, a z grada se bliška, poka in bobni. Grom, blisk, krik, škripanje, Jezus, Marija! Naprej! Kletev, strel, vzdih — a naprej preko kupa ranjenih bratov, preko krvavih grmov, udri, udri! Vzkipele je kri, pobesnel mozeg, a sredi belega dima, sredi ognjenih bliskov stoji ban kakor črn, mramornat kip. Glej, zopet so razbojniki pod zidom! Kroglice trgajo, puščice žvižgajo. "Ne dajmo se!" zakriči hripav ženski glas. Vrste padajo kakor snopje. Glej, ta se ranjen oprime hrastovega debla, on kriči in se zvija vznak leže, ta se sklene in poklekne, oni se zagrabí za sree, se zasuje na peti in tebeši z obrazom na zemljo. Kaj zato! Naprej! Živijo ban! Topovi pokajo veselo, muškete prasketajo, zidovje pokal Glej, glej! Sedaj so pristopili lesrovi, vzpenjajo se na zid, na čelu Vlašič. Ravno hoče vsaditi zastavo. Nad njim se zabliška sekira. Gorje! Sabov zamahne in mu razkolje glavo. Celi kupi kamenja se vsujejo z zidu, vrele voda šumi. A tu!

Iz vratic se navalí četa na mušketirje. Zasajajo jim sulice med rebra, zemlje jim zmanjka pod nogami, mušketir za mušketirjem se zvali po strmini v Savo.

In Uskok? Po trebuhu se plazijo z nožem med zobmi in samokresom v roki. Grom in peklo! Izza grma jih vgrizne kača, izza grmovja prične paliti Elija Gregorič dvocevke.

Polovica razbojnikov pade, a še se bijejo vrage. Kri vdari banu v glavo. Iztrga trobentaču trobento, zatrobí, da mu hočejo počiti prsa, iztrga Alapiču zastavo in zakriči:

"Naskok! Naskok! Udri! Topovi!"

Kaj je to? Topovi molče.

Na konju pridirja Gašper ranjen.

"Strela božja!" zakliče. "Z gore so nam pobili iz zasede bombardirje, izgubili smo topove."

"Naskok!" zakriči ban brez zavesti.

"Vivat banus!" zaori še enkrat vojska.

"Vivat Hening!" se oglasi krik iz gorskega klanca. "Pomoč, pomoč!" Iz črne soteske se vali neznana vojska.

"Alapič!" zadržti ban, "glej! Kdo so ti vrage?"

"Progleti Ambrož! Zajel nas je," zakliče Petričević, ki prileti brez sapa.

Sablje žvenkečejo, ljudje vprijejo, Ambrož seka. Banovci se umikajo. Tudi Uskok beže. Za njimi lete štajerski konjeniki — vodi jih Stečko — mlatio, bijejo, mrcvarijo in pometajo pred seboj. Uskok se umaknejo v mljine pri Savi, odkoder sipajo smrt na mostvo, a mljini se vnamejo.

"Vivat Hening!" zavpije junaški glas za vasio. Milič in njegov tovariš župnik sta obšla pod klanecem goro in peljeta novo četo od Stenjeveca.

"Nazaj!" zakliče ban, "v Zagreb, in spodbode konja. Zastonj. Odrezan je povratek. Od vseh strani ga objemlje smrtni pas. Njegova vojska je stisnjena v gručo pod klanecem, ne more se ganiti, ne more se sekati, roka je pri roki, konj pri konju, človek pri človeku, konj potepta s kopitom pešca, besen pešec prebode konja, nad teboj je nemilostno nebo, okoli tebe smrt, pod teboj krvava zemlja, a z grada se siplje svinec v gnečdo, da glava poka, da se krešejo kosti, da se peni kri. In ban? Če ga vjamejo! Zabehe ga okoli srca. V njihovih rokah, njim v zamegljeni In osveta? Samo v svobodi je mogoča osveta. Pa zapazi na gričku cerkvič svetega Martina. Da. Razjaha neopažen konja, zvije zastavo in se zmizne proti cerkvi. A za seboj začuje konjsko kopito. Obrne se nazaj. Preganja ga stari konjenik — Ambrož. Ban potegne sabljo, a v trenutku mu jo izbije Ambrož iz roke.

"Stoj domine ban, nje sem te," reče Ambrož mirno.

"Podban bana?"

"Poštenjak razbojnika."

Razjaše konja. V tem trenutku se začuje, kakor da se bliža krdelo vojakov.

"Pojdva v cerkev," reče Ambrož, "zaslužili vas bode." Prime bana za rame in ga vede v cerkev. Pod razpelom je brlela sleba svetilka.

Peter je stal blid in nem.

"Evo," prične Ambrož; "advokat je dobil pravdo proti banu, ki je pogazil pravo, zakon, pogazil svojo dano besedo. Glej to zastavo," krikne in iztrga Petru zastavo, "omadeževana, blatna je; ta znak nezvestobe in krivice, ki je vodil kri proti lastni krvi, naj ne vihra več pred slavno hrvaško vojsko."

Prime zastavo na obeh koncih, prelomi drog na kolenu, odtrga rumeno svilu in jo vrže pred oltar.

Ban zarohni od togote:

"Prokleti, daj mi meč, da se spoprimeva."

"Ti nisi meča vreden."

"Zabliskal se bo še moj meč nad tvojo glavo," reče ban ponosno.

"Tako mi govori Peter Erdedi sedaj," reče stari, "ko ga imam v svojih pesteh, ko mi ni treba storiti drugega, kakor migniti, in moje besne čete ga raztrgajo. A nečem tega. Moja roka se ne dotakne človeka brez orožja, se ne dotakne hrvaškega bana. Obvaroval sem svoj rod pred krivico, in to mi je zadosti. Drugega ne potrebujem. Idi, beži! Pred cerkvijo stoji moj konj. Oddirjaj po tem klanec proti Zagrebu. Tu ti ne preti pogin."

Peter stopi proti vratom.

"Ban Peter," ga ustavi Ambrož, "še nekaj. Čuj me!"

"Kaj želite, gospod Gregorijanec?" vpraša ban hladno.

"Evo, sama sva tu, ban, dva krepka moža pred razpetim Bogom. Se ti ne zdi, da iz ran božjih teče iznova kri? Oh, meni se zdi. Pod temi bregovi teče kri našega napada, dragocena kri, ki bi jo moral štediti za našo mater — za našo domovino, ki preži nanjo od vseh strani divja zverjaj. Ah, brat je ubil brata. Ban! Se ne pozna na blede obrazih krvavih mrtvecev, da smo Kajnovu pleme, da nismo zaslužili te lepe domovine? Se ti ne zdi, da smo zaslužili bič, ki ga nam plete usoda? Sužnji smo, večni tuji sužnji, ker smo sužnji svoje strasti, svoje lakomnosti. Listal sem po starodavnih knjigah — gledal zgodovino našega naroda, pisano v krvi, nadahnjena s sovražstvom; hodil med svojim narodom in poslušal udarce njegovoga srca. Strast in sovražstvo! Imeli smo krono, sami smo jo strgali z glave, ker ni mogel biti vsak kralj. Plakal sem, srce mi je

krvavelo pri teh spominih, srce krvavi tudi sedaj, ker, povejte mi, smo li dandanes boljši? Smo li vredni, da nas štiti sreča in mir s svojimi krili? Čutim imam za pravico; če vidim, da jo kdo gazi, pobesnim tudi jaz. S sabljo, s silo so postali narodi silni, slavni, a niso postali srečni. Ban," nadaljuje stari, "vi ste bogat, umen, dičnega pokolenja, železne volje, vi ste Erdedi, vi ste knez, ban — a pozabite nekaj časa vse to, pozabite sebe, pomnite, da ste sin nesrečne matere — Hrvaške. To si zapomnite tu pred Odršenikom sveta, sredi krvave noči vas rotim jaz, siv stari, krenite na drugo pot, pozabite rodbinsko korist, dvignite zastavo pravice, zberite okoli sebe vsa plemenita srca hrvaška, končajte grozno, krvavo zgodovino in peljite nas v boj za svobodo in srečo naše dedovine. Rotim vas!" reče stari Ambrož ganjen, prime bana za roko in solza mu zatrepeta na sivi trepalnici.

A Peter mu odmakne roko in odvrne hladno:

"Da, jaz sem Erdedi, jaz sem ban! Čitajte vi stare knjige, domine Ambroži, jaz pišem novo knjigo s svojo sabljo, a v nji bo tudi en list, kjer bo čitalo potomstvo krvave črke "Osveta Ambrožu Gregorijancu."

"Le pišite," reče Ambrož mirno, "zvršite svojo osveto; a zapomnite si, pride nov rod, vaše pero, ta junaška sablja, bo rjavela nad vašim pepelom, in kmetske noge bodo gazile po vašem grobu. Velicanstvo pada v prah, oblast mine, a spomine devajo vnuki na tehtnico. Kdo ve, bo li več tehta Peter ali Ambrož! Slušajte me —"

"Nočem," se obrne ban oholo, "nikoli! Z Bogom! Do svidenja —"

"Na bojišću pravice! Bežite ban! Čas je že."

Ban gre iz cerkve in zdirja na konju po klanec, Ambrož pa krene peš v grad.

* * *

Na gradu Susjedu žvenketajo zlate čaše. Vojskovodje slave zmago, vino se peni, rdeče, kakor kmečka kri.

V gradu stoji Ursula pred Dorino sliko, razgaljena prsa se ji dvigajo burno, kruta lica ji gore.

"Dora, Dora," vzdikne, "hvala ti, svetnica moja!"

Vrata se odpro. Vstopi Ambrož. Ursula pohiti k njemu in mu stisne roko.

"Hvala vam, domine Ambroži," reče, "stokrat hvala. Svoja sem. Tega vam ne bom nikdar pozabila. Terjajte od mene, kar vam je drago, pripravljena sem storiti vse po vaši volji."

"Resnica?" vpraša Ambrož resno.

"Pri Bogu!" reče žena in dvigne tri prste.

"Dobro —" pripomni podban, a v tem vstopijo Ursulini zetj.

* * *

Po temnem klanec dirja na konju ban, na konju svojega sovrznika, premagan, brez meča, brez zastave. Po klanec žubori potok: Sramota!

In ban dirja dalje. Kraj pota štrli temna skala kakor kak velikan; zdi se mu, da se mu roga: Sramota!

Ban se zavije tesneje v plašč in leti dalje.

V dolini se zibljejo v mesečini srebrliste vrbe kakor nočni duhovi in šepetajo: Sramota!

A ban drvi dalje, dalje.

Z neba se ozira nanj blede, grozni mesec in v nepremičnih črtah bere: Sramota!

Sramota! Sramota! se oglašja svet, a v banovo srce se vgnezdí kača osvete.

* * *

Na gričku kraj Susjeda sedi človek, sam sredi tihe noči in zre v dolino na krvavo bojno polje — Matija Gubec. Srpo zre in se vprašuje:

"Čigava je ta kri, ki se blišči na travi kakor nočna rosa? Naša."

"Čigava so ona blede trupla, ki se igra nočni veter z njih krvavimi lasmi, ki se jim lesketa mesecina v steklenih očeh? Naša."

"Čigavo je ono črno pogorišče, kjer je zakopana pod pepelom sreča enega celega življenja? Naše."

"Čigav je oni krvavi meč, ki se blišči v travi? Naš."

"A čigavo je vse to prokletstvo? Naše."

In zaplaka človek z grenkimi solzami, krene z glavo kakor blazen in nasloni lice na svoje pesti, stisne jih in ne vidi nič, ne čuti nič, a ko zakroka krokraj, leteč čez njegovo glavo, se mož vzdrami, skoči na noge kakor divji, pobere iz trave krvavi meč, zamahne z njim proti mesecu in krikne s krohoto:

"Ej, črni krokraj! Tudi srce tirjaš od nas? Nikoli! Nikdar!"

(Dalje prih.)

Električni poizkusi v poljedelstvu.

Na nekem posestvu pri Pragi se že dalj časa vrše poizkusi z električnim ožarjanjem enega dela polja. Pokazalo se je, da je dala ožarjana njiva polovico več pridelka nego sosedna neožarjana, ki je bila sicer popolnoma enako gnojena in obdelana, kakor prva. Ožarjanje se vrši s pomočjo žične mreže, skozi katero je napeljan močno napet električni tok. Mreža je napeljana več metrov visoko nad zemljo, tako da ne ovira dela. Ožarjanje se vrši le po nekaj ur na dan in samo ob hladnejšem suhem vremenu.

Phone 4857.

MAT. OMOTA

✱ Slovenski krojač ✱

Izdelujem obleke, vrhne suknje, po pravljam, čistim in gladiim moške in ženske obleke.

201 Jackson St., Joliet, Illinois.

Marko Belaich,

DALMATINSKI BILLIARDS AND POOL ROOM

Mehke pijače in smodke.

205 Indiana St. :: Joliet, Illinois.

Bratje Slovenci in Hrvati! Posetite brate Dalmatince v moji poslovnici, kjer najdete mnogo zdrave zabave, razvedrila in okrepčila.

VSJ DOBRODOŠLI!

Andrej Stirn

SLOVENSKI ČREVLJAR.

Popravljam moške, ženske in otroške ČEVLJE.

1011 N. Chicago Str., Joliet, Illinois.

Frank Bambich

TRGOVEC Z ZLATNINO

1107½ N. Hickory St., Joliet.

Se priporoča rojakom, če potrebujejo kak kos zlatnine, bodisi uro, verižico, prstane ali sploh kar spada v zlatninsko trgovino.

Prodajem vse vrste URE in ZLATNINO.

Primeri

dobite vsako

reč 20 odst

ceneje kot

karkoli drug

je. Prodajem

samo jamče

no blago.

Popravljam

vse vrste

amerikanske

in starokraj

ške ure in

zlatnino za

vsako delo

jamčin

SLOVENCI IN HRVATI po celi Ameriki.

Ako rabite dobro Uro ali drugo reč, pišite meni kaj bi radi pa vam pošljem cenovno. Vsaka reč vas košta 20 odst ceneje, kot bi plačali drugje.

JOS. SPOLARICH

901 N. Hickory St JOLIET, ILL.

WERDEN BUCK

511-13 Webster Street,

JOLIET, ILL.

Tu dobite najboljši CEMENT, AF NO, ZMET KAMEN, OPEKO, VODOTOČNE ŽLEBOVE, ter vse kar spada v gradivo.

MEHAK IN TRD PREMOG.

Chicago telefon 50 N. W. telefon 215

Metropolitan Drug Store

N. Chicago & Jackson Sts.

Slovanska lekarna

JOHNSONOV +

"BELLADONNA" OBLIŽI

ALZ GUBIC IN VAŠEM OBLIŽI PO SVETLOSTI

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen 1. 1891.

Prvi, največji in edini slovenski katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Družbe sv. Družine.

Izdaja ga vsaki torek in petek Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba Inkrp. 1. 1899.

v lastnem domu, 1006 N. Chicago St. Joliet, Illinois.

Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina:

Za Združene države na leto.....\$2.00
Za Združene države za pol leta.....\$1.00
Za Evropo na leto.....\$3.00
Za Evropo za pol leta.....\$1.50
Za Evropo za četrta leta.....\$1.00

PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljke naj se pošiljajo na:

AMERIKANSKI SLOVENEK
Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznačijo POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.

Dopise in novice priobčujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo.

Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglaševanje pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEK
Established 1891.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workingmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays by the
SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO.
Incorporated 1899.

Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

25. nov. Nedelja /Katarina, d. muč.
26. " Ponedeljek /Konrad, škof.
27. " Torek /Virgil, škof.
28. " Sreda /Eberhart, škof.
29. " Četrtek /Saturnin, muč.
30. " Petek /Andrej, apostol.
1. dec. Sobota /Eligij, škof.

OB SKLEPU 26. LETNIKA AMER. SLOVENCA.

S pričujočo številko sklepa Amerikanski Slovenec 26. leto svojega častnega obstanka.

Kakor dosedaj, tako se bomo trudili tudi naprej vestno in pošteno, da postrežemo cenjenim naročnikom v vsakem oziru kar najbolje. Ne bomo preveč obetali, a storili bomo, kar se da sploh storiti v naših skromnih razmerah.

Amerikanski Slovenec naj bo v vsaki slovenski katoliški hiši dober in zvest prijatelj, razumen svetovalec ter prijeten in zabaven družabnik. "Povej mi, s kom občuješ, in povem ti, kdo si", pravi pregovor. Isto velja tudi za časopise. Kakršne liste človek čita, takšnega mišljenja, takih nazorov je. Zato je neobhodno potrebno, da širimo med ljudstvo dobre časopise, ki vneta in neustrašeno delujejo za blago slovenskega naroda v Ameriki. In kaj bi bil po ogromni naši novi domovini razkropljeni slovenski narod brez vere? Šibek trs, katerega bi kmalu izrul vrtničasti vihar, da bi se mnogo prezgodaj izbrisalo slovensko ime iz knjige narodov, ki so se zatekli pod zvezdasto zastavo. Z vero ter našimi cerkvami in šolami stoji in pade slovensko ljudstvo v Ameriki. Zato je tudi stal Amerikanski Slovenec vedno na braniku svete vere ter je odločno odbijal vse napade na ta najdražji zaklad slovenskega naroda.

Apostol slovenski Anton Martin Slomšek je klical narodu: "Najčistejših čustev človeških in najlepših eno je naklonjenost do jezika maternega, čigar mili glasovi so zemljane k zavesti spravili. Spomin na zibel otroških dni, na ljubljeno domačijo nam je milo tolažilo na potu življenja našega in ljubezen do svojega naroda more in mora biti eden najdragocenejših biserov v čednostnem vencu vsakega moža." — In zopet: "Med vsemi jeziki mora Slovenec naš materni jezik najljubši biti!" — "Beseda materna je vseh dobrot največja dobrota." — Anton Martin Slomšek je bil, ki je prvi odločno zaklical vsem zunanjim in notranjim sovražnikom naroda: "Pustite Slovence dve reči, ki sta nam dragi kot svetle oči, katoliško vero in pa besedo materno. Pade naša prava vera, pade tudi naša sreča, smo trdi Slovenci, bomo tudi zvesti kristjani. In

to nam Slovence čez vse velja." — In zopet je narodov modri učitelj učil narod: "Vrli Slovenci, ne pozabite, da ste sili matere Slave; naj vam bo drago materno blago: sveta vera in pa beseda materna! Prava vera bodi vam luč, materni jezik bodi vam ključ do zveličanske narodne omike."

Amerikanski Slovenec je nositelj in razširjatelj nauk sv. vere in ljubezni do mile materinščine. To je bil in bo.

Amerikanski Slovenec je list, ki bi ga morali čitati v vsaki poštini slovenski družini v Ameriki, zlasti tam, kjer nimajo slovenske cerkve in šole, kajti naš list je tisti eden, ki delujejo kot "prižnica našega časa" in "šola za odrasle".

Poleg bakičlov, katere preganja moderna zdravniška veda, imamo še hujše in bolj strupene, ki pa ne razstrupljajo človeških teles, ampak človeško pamet, in to so protikršćanski časopisi in listi. Tistih se varujte, ki vas pod prevezo lažnivobode in lažnapredka zavajajo na krivo pot in v duševno zmedo.

Amerikanski Slovenec je najboljši naš družinski list, ker vedno ubira pošteno pot ter vodi mlade in stare k pravi sreči.

Zato pa vsi na delo, da dobi Amerikanski Slovenec kar največ naročnikov in poštvalnih sotrudnikov!

Vsem našim cenj. naročnikom, sotrudnikom in prijateljem, ki so nas podpirali dosedaj, pa se pristočno zahvaljujemo, proseč jih obenem njih nadaljnje blagohotne pomoči. Pozdravljeni vsi!

In zlasti pozdravljeni častitljivi starost slovenskih časnikarjev — Monsignor Jos. F. Buh, ki ga Bog živi!

XXVI. NEDELJA PO BINKOŠTIIH.

In zagledajo Sina človekovega priti v oblakih neba z veliko močjo in veličanstvom.

Jezus Kristus je imel toliko sočutja do ljudi, da je zapustil svoj tron, da postane naš Zveličar. Prišel je na svet ponižen in reven. Ko pride pa drugič bo prišel pa z vso slavo. Vsi ljudje, dobri in slabi, kralji in ljudstvo, predniki in podložniki, učitelji in učenci, stariši in otroci, spovedniki in spovedanci, duhovniki in prosti ljudstvo, vsi bodo morali priti k sodbi. Vsi Ga bodo videli priti in nikdo ne bo mogel dvomiti, da stoji pred njim, ki ima oblast soditi. Spremljalo pa Ga bo znamenje svetega križa, dokaz, da nas je odrešil, da je vmlr za nas. Njegova modrost bo našla vse, kar je bilo skrivnega pri nas. On je jagnje Božje, ki odjemlje grehe sveta. Zato se ne bo nikdo mogel pritožiti, da ni usmiljeno z njim ravnal.

Tedaj bo nastal strah. Pravični bodo trdno stali, hudobni pa bodo trepetali v velikem strahu.

Tedaj bo nastopila prva priča proti nam, naša vest. Kakšne besede bo izrekel naš jezik, da nas opraviči za pregrešne misli, besede, želje in dela.

Druga priča zoper nas bo presveto srce Jezusovo samo. Kje bomo našli kak izgovor, ko bomo videli, da nismo marali zajemati iz studenca milosti in blagoslova, brezmejnega ljubezni in usmiljenja.

Kaj bomo rekli, ko nastopijo proti nam take priče?

"Gospod," bomo morda rekli, "res, da sem zelo grešil, priznam, prosim te pa, da pomisliš, da sem bil mlad in mi poji stariši so me lahko vžredili. Ni čuda, da sem zrastle tak, kakoršen sem." "Kako pa sedaj," bo Gospod odgovoril, "ko vidiš, da je slaba vzgoja začetek slabega življenja in vendar nisi storil ničesar za svoje otroke. Pritožuješ se čez svoje stariše, ko se tvoji otroci veliko ložje pritožijo čez tebe. Stran z izgovorom!"

"Se enkrat, o Gospod, pripoznam svojo krivdo! Toda pomisli, da sem malo poznal Tvojih postav in grešil sem, ker nisem vedel." "Da grešil si, ker nisi vedel in zato si grešil, ker se nisi dal poučiti. Hodil nisi ne h krščanskemu nauku ne k pridiganju. Nalaga si hodil po temi, da si lahko spovedi slabo opravljal in se nisi maral pripraviti na smrt."

"O, Gospod," bo zopet duša prosila, "moji grehi so številni in veliki, toda ne pozabi, da je človeška volja slaba, meso pa še slabše." "Vem," bo rekel Gospod, "zato bi bil moral pa rabi milosti. Pripoznaš, da si slab, vendar si pa iskal grešnih priložnosti, mesto da bi bežal pred njimi. Zakaj se nisi okrepčaval s svetimi zakramenti; zakaj ti je bila molitev vedno težka. Obnašal si se, kakor velikan, kateri ne potrebuje pomoči, sedaj se pa izgovarjaš s slabostjo."

"O, Gospod, slab sem bil, a ne slabši, kakor tisoče drugih." "Ali nisi nikoli slišal, da je pot, katera pelje v pogubljenje, široka?"

"Res, Gospod, vse moje opravičevanje je slabo. Nekaj pa imam, kar bo držalo v Tvojih očeh. Tvojemu namenu na zemlji sem se spovedal vseh grehov." "Kje pa je bilo tvoje kesanje? Ali si se samo zato spovedal, da si zopet grešil in grešil samo zato, da si se spovedal. Tvoje spovedi te tožijo."

"Gospod Jezus Kristus, sodnik živih in mrtvih, vem da se ne morem opravičiti. Pusti mi pa eno upanje.

Četudi so moji grehi rudeči, kakor škrlat, Tvoje svete rane so še bolj rudeče. K njim se zatekam v varstvo." "Moje rane so krvavele iz ljubezni do tebe celo tvoje življenje. Na milijone ljudi je našlo v njih zavetje, ti si je pa zavrgel."

Pred takim sodnikom in pričami ne bo nikak izgovor veljal. Ustnice bodo obstale, predno ga bodo izgovorile.

Sodbo, katero bo izrekel sodnik, ne bo mogoče zavreči. Človeštvo bo ločeno na dve strani. Naš Zveličar sam nam je povedal, kaj bo rekel hudobnim: "Poberite se spred Mene, vi prokleti v večni ogenj, ki je pripravljen hudiču in njegovim angeljem."

Poberite se — tako daleč, kakor so nebesa od zemlje.

Od mene — svojega Stvarnika in Odrešenika. Nikoli več me ne bote videli, nikoli več gledali Mojega obličja. Poberite se spred Mene, od nebes, angeljev, svetnikov in Preblašene matere.

Vi prokleti. Gospod, naj ne pride Tvoje prokletstvo na nas.

Poberite se spred mene vi prokleti! Kam? V peklenski ogenj — v kazen, strah, muko, v izgubo največje dobrote.

Pravičnim bo sodnik rekel: "Pridite." Pridite, da ne bote več ločeni. "Oblagodarjeni Mojega Očeta." Pridite v svojo čast in veselje.

"Posedite" — pridite in vzemite v last večno kraljestvo, katerega državljanji so sveti, katerega postava je mir in veselje, katero bo trajalo na veke in katerega kralj je Bog.

To so nepreklicljive sodnikove besede. Če bi kdo hotel zavreči sodbo, bi se moral pritožiti na višjega sodnika, iti k drugemu sodbi, dobiti nove priče in pričeti novo izpraševanje. To je pa nemogoče. Sodnik, ki je izrekel sodbo je vsemočen in vseveden, čez katerega se ni mogoče pritožiti, sodišče je najvišje, priče so bile vse zaslišane in vse je v redu. Sodbo bo izvršil najvišji sodnik, kateri ima vso moč. Kakor hitro izreče sodnik sodbo, se bo odprl pekel in požrl svoje žrtve in ravno tako se odpre nebeska vrata, da sprejme svoje otroke.

Strahna je sodba, katero bo izrekel neizprosni sodnik, čez katerega se ni mogoče pritožiti. Kaj naj storimo, da bo sodba za nas milostna? Tri stvari lahko storimo: Sodimo lahko sami sebe, ko izprašujemo svojo vest; obsojimo se lahko pri spovednem sodišču in lahko se vzdržimo, da ne sodimo drugih ne z besedo, ne z dejanjem. "Ne sodite, da ne boste sojeni."

REV. J. PLAZNIK.

KAJ NAS UČI NARAVA.

Priobčuje Rev. J. Plaznik.

ČETRTO POGLAVJE.

(Nadaljevanje.)

Človek, stvar, katero Bog ljubi in za katero skrbi, je določen za večno veselje na drugem svetu.

Neverniki bo trdili, da ni treba Božjega razodetja; veliko jih je celo, kateri trdijo, da Vsemogočni sploh ne more razodeti resnic človeštvu. Mislečemu človeku pa ne more biti nič bolj jasno in gotovo, kakor Božje razodetje. Ker je neskončno popoln in vseveden, gotovo ve veliko stvari, katerih mi ne vemo. Kdo naj trdi, da ne bo dal nekaj Svojega višjega znanja Svojemu razumnemu stvarstvu. Ker je vsemočen, ni pri Njem nemogoča nobena reč.

Ker je Stvarnikov razum neizmerno bolj popoln, kakor razum vsvarjenih stvari, gotovo jasno vidi notranjost premnogih stvari, katerih stvarstvo sploh ne razume. Kaj Ga naj zadržuje, da ne bi razodel tudi resnice te vrste — skrivnosti. Tajiti take razodete resnice se pravi ravno toliko, kakor reči, da Božji razum ni višji od človeškega in da neskončni Stvarnik ni višji od končnega stvarstva.

Ne samo, da je Stvarniku mogoče razodeti take resnice, ampak je tudi prav in pravično, da jih razodene. Človeštvo potrebuje Božjega razodetja. Vsako človeško bitje ima razum, kateri išče resnice. Dovajanje novih resnic razvije in izpopolnjuje razum. Kaj je bolj naravno, kakor da Bog pomaga človeku, da razvije in se poslužuje daru, katerega mu je dal. To stori z Božjim razodetjem. Tudi pridobljenje resnice, katere ne razumemo, izpopolnjuje naš razum. Pridobljenje tega znanja povečuje znanje in gotovost, kaže nam veličastnost Božjo.

Vsevladujoča previdnost je dala naravne zakone, kateri so vdolbeni človeku v sree. Naravno je, da je treba te zakone pojasniti s pisano ali razodeto postavbo Božjo. Skoro nemogoče je, še posebno, odkar je človeški razum omejen zavoljo greha, da bi človek natančno spoznal, kaj mu vest narekuje in zakone nepisane postave, brez Božjega razodetja. Nekateri najboljši duhovi starodavnosti niso nikoli prišli do pravega spoznanja nekaterih najpriprostejših resnic o Bogu in morali. Kako bistre razume so imeli možje, kakor: Sokrat, Platon, Aristotel in Ciceron! Vendar so živeli in umrli v neznanju nekaterih navadnih resnic naravne vere. Pomoč, katero mu je dajalo znanje naravne vere, ga ni branila pred najnesramnejšim neredom.

Platon je bil znan velik moralist, kljub temu pa je verjel v mnogo-božstvo. Aristoteljev Bog je sicer vse vsvaril, a se ni brigal več za svet. Ali ni Cicero vzkliknil: "Treba je Božjega znanja, da bi človek spoznal pravega Boga med napačnimi!" "Sklepamo lahko, kako težko je bilo za priproste človeka spoznati pravega Boga in resnice naravne vere, ko tega niso mogli storiti celo duševni velikani. Kake nesmiselnosti šele klata človek o človeku in svetu, kateri je nalašč zaprl oči luči Božjega razodetja! Prvi spodbodpava trditev drugega. Pisatelji si zastoj belijo glave cele noči, da bi dokazali, da človek ni vsvarjen, ampak sam iz sebe. Sami sebe in druge hočejo zadovoljiti s praznimi frazami, kateri samo zavlačujejo, mesto, da bi jih pojasnili. Zastoj skušajo pokazati v svojih zmedenih možganih, ker luč mora priti od zunaj; luč se ne razvije iz teme. Lahko smo pač hvalni Bogu, da taki ljudje zbruhnejo toliko neumnosti na dan. Kdor ni tem ljudem enak, mora sprevideti, da kar oni napišejo, je izredno huda duševna blaznost, kadar pa usta odpro, pa pihe iz njih ogenj posirovelosti. Dobro je tudi, da posebno naše ljudstvo pusti to gnilobo v miru, da se ta smrad ne širi na daleč. Ljudstvo je vendar toliko dozero, da ne misli več, da je človek izobražen, če le brati zna. Ve tudi, da ni pod solncem noben afrikanški divjak bolj potreben izobrazbe, kakor uredniki pri nekaterih listih in njihovi pomočniki. Le malo je še ljudi, kateri mislijo, da se postavijo z zabavljanjem čez Boga, vero in duhovnike. Resnica je, da pošten ljudje takih medvedov sploh ne poznajo ne, četudi so morda njihovi sosedi, ali se jih pa sramujejo. Pač naravno, Bog je postavil človeka na določen prostor, da spoznava stvarstvo in v njem Stvarnika. Stvarstvo pa nehoti spolnjuje svojo naravno dolžnost. Človeka, kateri ruje proti Bogu ne pozna, ker ni naraven, ker ne spada v vrste stvari, katere vse časte svojega Stvarnika. Če se prikaže na drevesu mrtva skorja, jo zeleno drevo izloči in nežna skorja zraste čez. Drevo pa ostane mirno in izpolnjuje svojo naravno dolžnost. Taki ljudje začno takoj trditi, če se jim kaj dokaže, da se norca delamo, zaničujemo nevedne; da bi napravili večji vpliv, rečejo seveda revnega delavca. Ali je tak nevednež, mi ga bomo imenovali s pravim imenom, surovež, res preziranjia vreden. Popolnega. Zakaj? Ker je reven? Ne! Ljudje te vrste so tudi bogati. Največ seveda revežev, ker denar in srečo zapijejo. Tak človek je neveden in nečen, ker sam tako hoče, ker se ne mara poučiti. Prostovoljna nevednost pa je vedno kaznjiva. Dobrim ljudem vedno svetuje, da se ne morejo poučiti, če ne bodo brali listov, katere krpucajo zeleni izmečki stare domovine. Da bi sami kedaj kaj dobrega vzeli v roke, rajši prekolnejo vse. Kar pametnega berejo, berejo z namenom, da bi zavijali. Tako je bilo in bo ostalo. Ne dajmo jim prostora in časa, da bi nas ovirali. Mi hočemo še vedno izpopolnjevati naš razum in razširjati svoje znanje z naravnimi zakoni, razsvetljenimi z nadnaravno lučjo. (Nadaljevanje sledi.)

POŽAR V JAMI.

Ada Negri-Dr. Krek.

Vse je končano! — Jutri pa sto in sto trupel zmečanih venkaj na dan zneso. To bo jokanja, tožnih in groznih bo srčnih boleznih!

Tisoč bo usten treslo se mrzlično, ude ožgane, ki že razpadajo, bodo iskala, da jih poljubijo usta ljubezni.

V kupe v vozove mrtvece zvelčejo, v temne zavoje črno oblečeno četo mrlščev, pa jo pomečejo v skupne gomile;

in nad grobove pade pozabe noč, roža požene in hiacint cvetoč s trupel mrlščev, kakor bi božja moč jih poljubila.

Steblo in klasje krepko iz njih vzkali, s sokov človeških mirta zazeleni, tiha cipresa kvišku ti zakipi v sveži mladosti.

V nji se bo tresla nežna slasti perot, rajal bo, rajal svobodni jasni rod v valih veselja, trajen bo vedno god ljudske radosti.

Sini umrljih, — četa zavržena, vzrastla za muke, žuljem podvržena, — sold in kos kruha bosta jih spravila spet med rudarje.

Kar zaporedoma pojdejo v črno tmo, v sajaste rove, v jamo se vdinjajo, v ječo nezmerno, mračno, podzemeljsko, dolbst med rudarje.

V votlem udarcu morda se kramp zglesi, ko ob očete buti trhle kosti: mraz jih pretrese, sklonejo k tlom se vsi, pade lopata! —

Zarod trpiuov, vsem si v zasmeh, tep-tan, kaj ti pomaga? zal si res in močan,

veš pa le eno: suženj si, v grob prodan, smrti za svata!

Živio plamen, ki požigaje stre glad tvoj pekoči, cunje ti strgane! Živio plamen! svetu vsaj hip odpre bedne trpine;

Vsaj eno uro neplodovito vžge zate sočutje v duše neskušene, vzame boleti, vzame ti trude vse; mir ti zasine!

Živio plamen! Marsikoga vzbudi, ko pri razkošju srečen, vesel sedi, kliče mu glasno: "Pusti smeh in slasti, vstani iz blata;

glavo razgali; vkloni do tal, do tal svoji koleni! Ali ne boš se bal?

Glej, med plameni brat je življenje dal, misli na brata!"

Dvoje zastarelih misli.

Misel, da zopno je zdravo, je vreči med staro šaro. Zlasti zdravilo je lahko zelo koristno, dasi je obenem zelo okusno. Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino je najboljši dokaz, da koristnost ne izključuje okusnosti. Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino vedno pomaga, ne glede na to, kako zanemaren je vaš slučaj zapeke, neprebavnosti, glavoboli, razdražljivosti, splošne slabosti. Izčisti vam želodec, povrne zdravo slast, pospeši prebavo in okrepi celo telo. V lekarnah. Druga zastarela misel je, da ni zanesljivega zdravila za revmatizem, nevralgijo, bol v ledju itd. Poskusite takoj Triner's Liniment in kmalu boste priznali, da ste bili v zmoti. Izvrsten je tudi za izvine, izpahe, otekline, trudne mišice in noge itd. V lekarnah. Jos. Triner, Mfg. Chemist, 1333-1343 S. Ashland ave., Chicago, Ill. — Adv.

VABILO NA PREDSTAVO

ODLOMKI OPERE

"Cornevilleški Zvonovi"

PEVSKI KONCERT

Komična igra "Dr. Vsezna!"

— vse to priredita —

Pevsko-dramatični odsek dr. Sv. Cecilije, Joliet, in dr. "Slovenija", La Salle, Ill.

v nedeljo, dne 25. novembra 1917

Predstava se bode vršila v

IRSKI DVORANI SV. PATRICKA

vogal 4. in Marquette ceste, La Salle, Ill. (v novem šolskem poslopju nasproti irske cerkve. — Pričetek bode točno ob 7:30 uri zvečer.

PROGRAM BODE SLEDEČI:

1. Kukavica ..... Uglasbil Knittel
Poje mešani zbor dr. Sv. Cecilije, Joliet, pod vodstvom gospe A. Nemanicheve.
2. a) Come where my love lies dreaming..... C. Foster
b) Water Lilies Love..... R. H. Buck
Poje ženski zbor dr. Sv. Cecilije, pod vodstvom gospe A. Nemanicheve.
3. Beseda sladka domovina..... Ant. Foerster
Poje mešani zbor društva "Slovenije", pod vodstvom gđc. Frances Juvancić.
4. a) Sarafan..... harm. A. Foerster
b) The Glow Worm
Poje ženski zbor dr. Sv. Cecilije, pod vodstvom gospe A. Nemanicheve.
5. Pogled v nedolžno oko..... P. Hug. Sattner
Četverošpev, pojo gg. Fr. Završnik, M. F. Kobal, M. Rakar in M. Komp.
6. Our Colors..... poje ženski zbor "Slovenije"
pod vodstvom gđc. Frances Juvancić.
7. Govor ..... Rev. Francis Šaloven
8. Odlomki iz opere "Cornevilleški Zvonovi". Predstavlja in poje dr. Sv. Cecilije, pod vodstvom ge. A. Nemanicheve.
9. Igra "Dr. Vsezna! in njegov sluga Šipko Tiček". Vprizori društvo "Slovenija".
10. Na nebu zvezde pevajo..... J. Aljaž
Pojeta skupno mešana zbor dr. Sv. Cecilije in dr. "Slovenije".
11. "The Star Spangled Banner"
Pojeta skupno zbor dr. Sv. Cecilije in dr. "Slovenije".

Čisti dobiček predstave je namenjen v prid novi slovenski cerkvi.

Cenjenemu občinstvu se torej nudi redka prilika, namreč videti "posebnost" na slovenskem odru in to je opera "Cornevilleški Zvonovi". Ravnotako bode imeli priložnost, slišati jolietški pevski zbor in vsakomur bode žal, kateri se ne bi vdeležil.

Vsled tega se prijazno vabijo Slovenci in Hrvati od blizu in daleč na to izvanredno prireditve in prijetno zabavo.

Vstopnina za otroke 25c, za odrasle 50c, rezervirani sedeži 75c. NA VESELO SVIDENJE KLIČE DR. "SLOVENIJA".

NOVA MESNICA

ŠRAJ IN ŠEGA

209 Ruby Street Phone 4865 Joliet, Illinois

49 Lb. sack Flour.....	\$3.00
Pears bushel.....	1.25
Poultry Feed 100 lbs.....	3.85
Veal Leg Roast.....	15c
Leg of Lamb.....	18c
Pork Loins.....	26c
Smoked Pork Butts.....	32c
Smoked Spare Ribs.....	24c
Plate Boiling Beef.....	13c
Fresh Eggs.....	36c
10 Bars White Flyer Soap.....	55c
Lard.....	28c
Veal Stew.....	14c
Sirloin & Porterhouse Steak.....	18c
Pot Roast.....	16 & 14c
Round Steak.....	18c
Leaf Lard.....	31c
Cal. Hams.....	23c

Poleg vse vrste suhega mesa imamo tudi polno zalogo grocerije in naš namen je služiti našim odjemalcem v popolno zadovoljnost in po vedno zmernih cenah. Pridite k nam da prihranite denar.

Družba

sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

V ZJEDINJENIH DRŽAVAH
SEVERNE AMERIKE.

Sedež: JOLIET, ILL.

Inkorp. v drž. Ill., 14. maja 1915
Inkorp. v drž. Pa., 5. apr. 1916

Vstanovljena 29. novembra 1914

Družbino geslo: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD." "VSI ZA EMEGA, EDEN ZA VSE."

GLAVNI ODBOR:

Predsednik.....GEORGE STONICH, 815 N. Chicago St., Joliet, Ill.
I. podpredsednik.....JOHN N. PASDERTZ, 1506 N. Center St., Joliet, Ill.
II. podpredsednik.....GEO. WESELIH, 5222 Keystone St., Pittsburgh, Pa.
Tajnik.....JOSIP KLEPEC, Woodruff Road, Joliet, Ill.
Zapisnikar.....ANTON NEMANICH, Jr., 1002 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Blagajnik.....JOHN PETRIC, 1202 N. Broadway, Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

JOSIP TEŽAK, 1151 North Broadway, Joliet, Illinois.
MATH OGRIN, 12 Tenth St., North Chicago, Illinois.
JOSIP MEDIC, 918 W. Washington St., Ottawa, Ill.

FINANČNI IN POROTNI ODBOR:

ŠTEFAN KUKAR, 1210 N. Broadway, Joliet, Illinois.
JOHN JERIC, 1026 Main St., La Salle, Illinois.
JOHN J. ŠTUA, Box 66, Bradley, Illinois.

GLASILO: AMERIKANSKI SLOVENEK, JOLIET, ILL.

KRAJEVNO DRUŠTVO ZA D. S. D. se sme ustanoviti s 8. člani (icami) v kateremkoli mestu v državi Illinois in Pennsylvaniji z dovoljenjem glavnega odbora. Za pojasnila pišite tajniku.

Vsa pisma in denarne pošiljave se naj naslove na tajnika. — Vse pritožbe se naj pošljejo na I. porotnika.

ODLOČNE BESEDE DR. RYBARA
ZA ZEDINJENJE JUGO-
SLOVANOV.

Jugoslavlani se ne zadovoljijo več s koncesijami.—Doli z dualizmom!—
Proti vsaki vladi za uresničenje jugoslovanskega programa.

Za temeljito revizijo ustave.

Ko je avstrijska vlada uvidela, da ne more z grožnjami pridobiti jugoslovanskih državnih poslancev, jih je začela vabiti z obljubami, češ, da se bo državna ustava revidirala, tako da bodo tudi oni prišli do svojih pravic. Toda preslepiti se niso dali, kajti vedeli so dobro, koliko veljajo take obljube. Povdarjali so nasprotno toliko odločnejše svoje zahteve po zedinjenju vseh Jugoslovancev v neodvisno narodno državo ter odkrito povdarjali, da bo prišla rešitev od zunaj, ako ne bo Avstrija sama ugodila njih zahtevam.

Jugoslavlani se ne dajo več zadovoljiti s samimi obljubami, kakor je revizija ustave, zlasti še, ker je bilo iz govorov nemških poslancev razvidno, da so voljni dovoliti Jugoslovanom samo mrvico pravice, ki bi niti ne prišla v poštev. Zadovoljili bi se samo tedaj, ako bi se zrušil dualizem in da bi bili oni zedinjeni po narodnostnem značaju, ne oziraje se na deželne in državne meje.

O taki temeljni spremembi ustave je govoril v dunajskem parlamentu slovenski poslanec dr. Otokar Rybar jasno in odločno:

"Gre za gradnjo največjega pomena, ne pa za krpcanje. Temeljno revizijo hočemo, novo zgradbo. Okrajji pridejo poslednji na vrsto. Pred nekoliko leti bi nas kaj takega še zadovoljilo, danes pa nam to ni več dovolj. Na jugu nimamo spoštovanja napram t. i. zgodovinski političnim individualitetam, ne poznamo provincialnega patriotizma. Naše provincialne meje so se menjale vsako stoletje večkrat. Druga stvar pa je s starodavnimi državnimi tvorbami, kakoršna je Češko ali Tirolsko, ki se ponasa s staro zgodovino. Dežele naj se razdelijo, toda pri tem se naj ozira na etnografske meje, tako da bodo deli zloženi po narodnostnem značaju. Nemci pravijo, da bi bilo to rušenje države. Ravno nasprotno je res: to pomeni samo zlaganje onega, kar spada skupaj in spajanje vsega v eno veliko celoto.

Temeljita revizija ustave bi bila potrebna še iz dveh drugih razlogov.

Položaj Bosne in Hercegovine še danes ni dovolj jasen. Parlament še do danes ni vzel naznanje aneksije Bosne in Hercegovine. Tzu imamo tričlenski Bosanci niso državljanji, temveč samo prebivalci. Ako ne uredimo teh razmer, bo ostala Bosna in Hercegovina nevarna točka Evrope. Z uresničenjem in iztrebljenjem prebivalstva ne bomo rešili bosanskega problema.

Dualizem največja nesreča za monarhijo.

Drugi razlog za temeljito spremembo ustave leži v — dualizmu, katerega moramo smatrati za največjo nesrečo monarhije. V celi zgodovini ni večje napake, kakor ona iz leta 1867. Iz edinstvene države sta nastali dve državi, ki ste dobili v zadnjem času svoj izraz v različnih grbih. Kljub geslu: inseparabiliter et indivisibiliter", katerega nosi ta grb, smo vendar z vsakim dnem bolj separirani in razdeljeni. Vseled tega smo oropani v tej državi

edinstvene državne volje: imamo ogrsko državno voljo in morda avstrijsko državno voljo, nimamo pa edinstvene državne volje, kakor na primer na Nemškem. To nam jasno dokazuje delegacije. In ako Tisza pravi, da se je dualizem izkazal, moramo reči, da je to resnica, toda samo za Madžare.

Rešitev od zunaj.

Vsled tega moramo rušiti temelje dualizma. Želimo, da se Avstrija jači, toda to je mogoče samo na ta način, katerega vam mi kažemo. Ako se ne bo to posrečilo, bodo narodnostne borbe še bolj vplamtele, in tedaj se ne smete čuditi, ako se pojavljajo glasovi, da bo prišla rešitev — od zunaj. Mi tega ne želimo, pričakujemo pa, da bo prišla rešitev iz države, kar bo odvisno od treznosti in obzirnosti, s katero je treba razmotrivati naše načelne narodne zahteve.

Ministrski predsednik je pozval danes k sebi predsednika Jugoslovanskega kluba ter ga vprašal, ali mislijo Jugoslavlani resno sodelovati pri reformi ustave. Dr. Korošec je odgovoril, da ne odreka naš klub sodelovanja, temveč da nasprotno želi sodelovati na reformi ustave v smislu svoje državno-pravne deklaracije. Potrebno pa je, da uvažujejo merodajni krogi naše načelno stališče.

Vse stranke združene.

O položaju in o delovanju jugoslovanskih poslancev v avstrijskem parlamentu je podal dr. Rybar obširno poročilo na seji zaupnikov tržaškega političnega društva Edinost. Kakor poroča tržaška Edinost, je poslanec Rybar najprej razpravljal o vprašanju prehrane, nato pa raztolmačil notranji položaj, baveč se zlasti z razmerami v Jugoslovanskem klubu. Povdarjal je veliki pomen dejstva, da so se vsi jugoslovanski poslanci brez razlike strank, vere in političnega prepričanja združili v en klub, v Jugoslovanski klub, kar je toliko značilnejše, ker je še do pred kratkim veljala sama beseda "jugoslovanski" za veleizdajo. Zdrženje pod tem imenom je velika pridobitev za Jugoslavlane. Spominjamo se, da so bili hrvatski pravaši še leta 1907. proti zvezi Jugoslovancev. Hoteli so, da se nazivajo Južni Slovani, ne pa Jugoslavlani. Sedaj pa so premagane vse težkoče, in tako se nahaja v klubu največji radikalček dr. Smolaka poleg duhovna Perića, ki zastopa katoliški program. Vse neodločnosti so bile premagane, da bi se pomagalo narodu. Treba pa je bilo rešiti še težje vprašanje, namreč, pridobiti vse te osebe, tako različnega mišljenja za en sam konkreten program. In tudi v tem se je dosegel uspeh.

Za uresničenje programa.

O tem programu se je izrazil dr. Rybar: "Že prej so se nahajale med nami stranke, ki so ostale na stališču hrvatskega državnega prava, na podlagi katerega so dospeli Habsburžani v teh deželah do vlade, potom svobodnega narodnega glasovanja. Mi pa smo storičili še več. (Zaplenjeno) postavili smo se na demokratsko revolucionarno stališče narodnostnega načela, izrekli smo se za združjenje vseh Jugoslovancev na podlagi hrvatskega državnega prava, kar je izzvalo veliko navdušenje, kakor na Hrvatskem, tako v Bosni in Hercegovini pri vseh strankah brez razlike vere. Ne sme pa ostati samo pri besedi. Treba je storiti vse, da se uresniči ta naš program. Mogoče je, da ne mislijo na mero-

ZAHVALNI RAZGLAS.

Predsednik Wilson poziva k molitvi za uspeh orožja in omenja mnogotere blagodare vkljub vojni.

Predsednika Wilsona razglaslo Zahvalnem dnevu, ki ga bomo obhajali v četrtek, dne 29. novembra, se glasi: "Dolgo je bil častit običaj našega ljudstva, obrniti se v sadosni jeseni vsakega leta v slavitvi in zahvali do vsemočnega Boga za njegove mnogotere blagodare in milosti, izkazane nam kot narodu. Temu običaju lahko sledimo celo sedaj sredi žalostne sveta, pretresenega po vojni in neizmerni nesreči, sredi žalosti in velike nevarnosti, kajti celo sredi temote, ki se je zgrnila okrog nas, lahko vidimo velike blagodare, ki nam jih je dodelil Bog, blagodare, ki so boljši nego zgolj mir duha in blagostanje podjetja.

Oboroženi proti trinoštvu.

"Dana nam je bila priložnost, služiti človeštvu, kakor smo nekdanj samim sebi na veliki dan našega proglašanja neodvisnosti, ko smo dvignili orožje proti trinoštvu, katero je ogrožalo gospodarja in poniževalo ljudi vespovod, in združili smo se z drugimi svobodnimi narodi v zahtevi, da dobe vsi narodi na svetu to, kar smo tedaj zahtevali in dobili za nas same.

"Na ta dan razodetja naše dolžnosti, da branimo ne le naše lastne pravice kot naroda, marveč da branimo tudi pravice svobodnih ljudi po vsem svetu, nam je bil v polni in navdušujoči meri zajamčen sklep in duh zedinjenega nastopa. Združili smo se v enem duhu in namenu. Nova moč skupnega posveta in skupnega dejanja se je razodela v nas.

Nova luč sveti krog nas.

"Posebno moramo zahvaliti Boga, da v takšnih okoliščinah, sredi največjega podjetja, ki se ga je kdaj lotil človeški duh, imamo, če le pametno in umno gospodarimo, v izobilju vsega, s čimer lahko zalagamo potrebe tistih, ki so združeni z nami, in naše lastne. Nova luč sveti okrog nas. Velike dolžnosti dneva vzbujajo novega in večjega narodnega duha v nas. Nikdar več ne bomo razdeljeni ali se čudili, iz kakšne tvarine smo narejeni.

"In ko pa izrekamo zahvalo za te stvari, prosimo tudi vsemočnega Boga, da bi se v vsej ponižnosti duha vedno ozirali vanj za vodstvo; da ostanemo stanovitni v duhu in namenu službe; da bi njegova milost vodila našega duha in jačila naše roke; in da bi v njegovem primernem času svobodo in varnost in mir in tovaristvo skupne pravičnosti imeli zajamčene vsi narodi na zemlji.

Dan molitve 29. nov.

"Zatorej jaz, Woodrow Wilson, predsednik Združenih Držav ameriških, s tem določam četrtek, 29. dan novembra t. l., kot dan zahvale in molitve ter vabim ljudstvo po vsej deželi, da se tega dne zdrži svojih navadnih opravil ter v svojih domih in prostorih bogoslužja zahvali Boga, velikega vladarja narodov.

"V potrdilo tega sem se spodaj lastnoročno podpisal in sem dal pritisniti pečat Združenih Držav.

"Dano v District-u of Columbia dne 7. novembra v letu našega Gospoda tisočdevetstosedemnajstem in neodvisnosti Združenih Držav ameriških stovainštiridesetem.

WOODROW WILSON.

Po predsedniku: Robert Lansing, državni tajnik.

dajnih mestih pošteno. In kaj bi bilo potem? Odgovor je jasen: stopili bi v največjo in najmočnejšo opozicijo ter bi se vsaki vladi pripetilo isto, kakor Clam-Martinicu, proti kateremu so se združile vse nenemške narodnosti.

Zaupniki političnega društva Edinost so po dr. Rybarjevem govoru sprejeli resolucijo, v kateri izražajo zahvalo Jug. klubu za smelo, složno in smirno delovanje na podlagi znane jugoslovanske deklaracije, ki je z največjo jasnostjo in odločnostjo označila "naše skrajne narodne cilje, od katerih uresničenja je odvisna naša bodočnost". — Jugoslovanski Svijet.

Zahvala.

S hvaležnim srcem se zahvaljujem vsem onim mnogoštevilnim prijateljem in prijateljicam za Vašo naklonjenost, ki ste mi jo izkazali tekom moje bolezni oziroma težke operacije, ki sem jo hvala Vamemu Bogu srečno prestala v bolnišnici sv. Jožefa. S tem, da ste me obiskovali in darovali vsakovrstnih rož in cvetlic, ste mi delali kratek čas, da sem lažje prenašala svoje bolečine. Istotako se iz srca zahvaljujem našim častitim duhovnikom, Rev. J. Pleyniku in Rev. J. Plazniku, ker so me velikokrat obiskali ter skrbeli za moj dušni blagor. Naj Vam ljubim Bog stotero povrne Vaš trud in naklonjenost ter Vas vse skupaj presrečno pozdravljam sedaj doma iz bolnišnice, ker se hvala Bogu prav dobro počutim.

Joliet, Ill., 20. nov. 1917.

Mrs. Marija Stonich in družina.

Židje v gališki advokaturi.

V Galiciji silno raste vpliv in moč židovstva. Najbolj se to pozna med inteligentnimi stanoviti, zlasti v advokaturi, ki bo postala v kratkem izključna domena židov. Koncem leta 1912 je bilo v celi Galiciji 1436 advokatov, in sicer 512 kristjanov ter 924 židov. V vzhodni Galiciji je razmerje krščanskih advokatov do židovskih še slabše, kajti dognano je, da pride na 10 krščanskih advokatov nič manj kot 21 židovskih. Potemtakem sta več kot dve tretjini vseh odvetnikov v vzhodni Galiciji židovski. Največ židovskih advokatov je v okraju Sambor (nad 78 odstotkov). Lvov sam ima 123 krščanskih odvetnikov, židovskih pa 204. V Krakovu je med odvetniki 56 kristjanov ter 99 židov.

Zahvala.

Povodom bridke izgube našega iskreno ljubljenega soproga, oziroma očeta, gospoda

MATTHEW ŠTUKEL
kamenoseka,

došlo nam je toliko tolažilnih dokazov srčnega sočutja, da smatramo za prijetno dolžnost, izreči vsem, ki so se nas na kakršenkoli način spominjali, svojo najiskrenjejšo zahvalo. Zlasti srčno se zahvaljujemo častitim duhovnikom, kateri so nam nepozabnega pokojnika tolažili v njegovih zadnjih dneh in med boleznijo. Potem se zahvaljujemo g. Johnu Longflosu, ki ga je prišel vsaki teden prostovoljno brati. Potem Mr. in Mrs. Čulik, ki sta mu bila vedno na strani, ter vsem prijateljem in sorodnikom, ki so ga obiskovali v zadnjih dnevih in ob smrti. Vsem Bog poplačaj ljubezen!

Joliet, Ill., 4. nov. 1917.

Catharine Štukel, žena, in otroci.

Ozeblina.

Ako se napravijo vsled ozeblin otekline na rokah, nogah, nosu, ušesih, je silno neprijetno. Zdravilo zoper to je čisto preprosto: V steklenico vrzi nekoliko zrnce celega popra. Nalij nato do polovico vinskega cveta, dobro

zamaši ter pusti, da stoji dva dni na gorkem prostoru na peči. Tekočina se potem dobro zmeša in se lahko takoj rabi tako, da se z njo oteklina temeljito odrigne. To se mora seveda vsak dan večkrat ponoviti. Če je zdravilo starejše, bolje in hitreje učinkuje.

Nova telefonska knjiga se bo kmalu tiskala.

Ali je vaše ime prav vknjiženo?
Ali se nameravate seliti?

Bell telefonska knjiga je najpriročneja za poiskati naslove in drugo. Lahko nam pomorete, da bo vedno popolna.

Ako imate kako premembo, javite isto takoj.

Telefonajte nam danes.

CHICAGO TELEPHONE COMPANY

MORE FOR YOUR MONEY AT THE
BOSTON STORE
Founded By M. A. Felman in 1889
219-221-223 Jefferson Street..Joliet Ill. Phone, Private Exchange 766

Čudežna razprodaja svilnatih,
Satin in Serge oblek.

Imamo silno zalogo \$18 do \$30 vrednih oblek v treh zalogah
\$9.95, \$12.95 in \$16.95

Ta razprodaja oblek je izvanredna za vsako žensko, da si omisli obleke, katere rabi za zimsko sezono. Ta razprodaja je novi čas, ko ima vsaka zopet priliko, da dobi več in boljše za svoj denar kakor kjerkoli drugje. Le s pomočjo velikih tvornic nam je mogoče ravno pred zimsko sezono ponuditi občinstvu to blago po tako nizkih cenah, ko jih nudi naš sample line oblek za ženske. Obleke so lepo skrojene, in so okrašene po novi modi za to zimo, da sigurno najdete ravno tako obleko kot si jo omislite. Ekstremno nizke cene po \$9.95, \$12.95 in \$16.95 za te krasne obleke, katere so bile skrojene, da se bodo prodajale po \$18 do \$30, bodo gotovo hitro pošle, ker vsakdo gleda, da si hrani denar, če mogoče.

Razprodaja Bluz

katera vas bode prav gotovo zanimala.

\$6.50 Georgette Bluze \$3.95

Največja vrednost-nenadomestljiva mada, so naše fine Georgette Silk Crepe in flesh and ivory white so te naše bluze. Spredaj so lepo okrašene, s spicami in effective beading. Ovratniki so veliki in obrobljeni s Venice Lace, rokavi so popolnoma dolgi, se lepo podajejo in imajo flare zapestme. Posebno fino blago, vredna \$6.00 in \$6.50, in zdaj jih bomo prodali dok zaloge ne poide po \$3.95

S. & H. Trading Stamps zastonj

s vsakim nakupom za 10c ali več v BOSTON STORE

Double Stamps vsak torek in petek.

MALI VITEZ

(PAN VOLODIJEVSKI.)

Zgodovinski roman. Spisal H. Sienkiewicz.

Po poljskem izvirniku poslovenil Podravski.

(Dalej.)

Kristina je zrla v nebo in premišljala, kaj naj mu odgovori. Naposled reče:

"Ali pa naj naznani ljudem svoj sklep?"

"Kako to?"

"Saj vendar odidete čez nekoliko dni."

"Dasi ne rad — moram."

"Jaz se zmerom nosim črno obleko po očetu. Čemu naj bi se izpostavljala ljudem? Naj ostane sklep med nama, naj ljudje ne vedo zanj, dokler se, gospod Mihael, ne vrnete iz Rusije. Ali je prav tako?"

"Ali naj tudi sestri ne povem ničesar?"

"Sama ji povem, toda šele po vašem odhodu."

"A gospodu Zaglobi?"

"Gospod Zagloba bi na meni brusil svoje dvotipe. Bolje, da mu ne rečem ničesar! Barba bi mi tudi očitala; saj je v poslednjem času nekako čudna in tudi slabe volje kakor še nikoli. Bolje, da ji ne povem ničesar."

Ob tem Kristina novič pogleda kvisku ter reče:

"Bog bodi najina priča, ljudje pa naj ne vedo za nič."

"Že vidim, da je tvoj razum enak tvoji lepoti. Dobro, Bog bodi najina priča — amen! Opri se ob mene z roko, zakaj ko je dogovor sklenjen, sva že kakor mož in žena. Ne boj se. Ko bi se tudi hotel drzniti kaj takega, kar sem se drznil včeraj, ne morem, ker moram paziti na konja!"

Kristina ustreže njegovi želji.

On pa ji reče iznova:

"Kadarkoli bova sama, me kliči s kristinim imenom."

"Ker pa se to prav ne ujema," reče ona nasmehoma, "se nikdar ne drznem kaj takega."

"A jaz sem se že drznil."

"Gospod Mihael je vitez, gospod Mihael je pogumen človek, vojak je."

"Ljubljena moja Kristina!"

"Mih..."

Toda ni se drznila izgovoriti, nego si je zakrila roke z mufom.

Nato sta krenila proti domu, toda na poti nista govorila mnogo. Šele pred vrati jo vpraša Volodijevski:

"A predvčerajšnjim... veš!... Ali ti je bilo močno žal?"

"Bilo me je sram in tudi žalostna sem bila, toda čudno..." dodaja tiše.

In takoj napravita resne obraze, da ne bi nihče spoznal, kaj se je zgodilo med njima.

Toda bila je to nepotrebna opreznost, zakaj nihče se ni menil zanja.

Zagloba in gospa stolnikova sta sicer pritekla v vežo naproti paroma, ki sta se vrnila, toda njiju oči so bile obrnjene zgolj na Barbko in na Novoveškega.

Barbka je bila vsa rdeča, niso pa vedeli, ali od mraza, ali od ginenosti; Novoveški pa je bil videti kakor zastupljen. Takoj v veži se je jel poslavljati od gospe stolnikove. Zaman ga je pridrževala, zaman mu je prigovarjal tudi Volodijevski, ki je bil kaj dobre volje, naj ostane pri večerji. Izgovarjal se je s službo ter odšel.

Gospa stolnikova je brez besed poljubila Barbko na čelo, in ta je takoj zdrla v svojo sobo ter se vrnila šele k večerji.

Šele drugega dne jo vpraša Zagloba, ko jo zaloti samo:

"A kaj, hajduček, Novoveški je bil včeraj, kakor bi bilo treščilo vanj?"

"Aha!" odgovori deklica, pokima z glavo in pomežikne z očmi.

"Povej mi, kaj si mu rekla?"

"Vprašal me je naravnost, ker je to odločen človek, pa tudi jaz sem mu odgovorila naravnost, ker tudi jaz nisem omahljivka, kaj ne?"

"Izvrstno si napravila. Daj, da te objamem. Kaj pa on? Ali se je dal odbiti tako kratko?"

"Vprašal me je, ali ne bi mogel stasoma ničesar doseči. Pomilovala sem ga, toda ne, iz tega ne more biti nič!"

Nato se ji razširijo nosnice, potem pa jame nekako zamišljeno stresati z glavo.

"Povej mi svoje vzroke!" ji reče Zagloba.

"To je tudi on zahteval od mene, toda zaman; nisem jih povedala njemu, pa jih tudi ne povem komu drugemu."

"Morda," reče Zagloba, zroč ji požorno v oči, "nosiš nekako skrito ljubezen v srcu! Kaj ne?"

"Vraga, ne pa ljubezni!" odgovori Barbka.

Rekli plane pokoncu in jame ponavljati hitro, kakor bi hotela zakriti svoj zadržek:

"Nečem gospoda Novoveškega! Nečem gospoda Novoveškega! Nečem nikogar. Zakaj me nadlegujete? Zakaj me nadlegujete vsi?"

In zdajci se razjoče.

Zagloba jo je tolažil, kakor je vedel

in znal, toda ves dan je bila nejevoljna in zlobna.

"Mihael," reče po obedu Zagloba, "ti odideš, Ketling pa se vrne, preden zopet prideš; to pa je čudovito ličen človek. Ne vem, kako se bodo imeli mladi, toda zdi se mi, da bodo zaljubljeni do ušes, preden se vrneš."

"Dobro!" odgovori Volodijevski. "Z gospodično Barbko ga takoj oženimo."

Barbka upre vanj oči in reče:

"A zakaj se, gospod, ne menite toliko za Kristino?"

Volodijevskega spravijo te besede v zadrego.

"Vi, gospodična, še ne poznate Ketlingove moči, toda spoznate jo."

"A zakaj naj je ne bi spoznala Kristina? Saj vendar ne pojem jaz:

Pa brez opore
Dekle ne more
Strelom oteti srca."

Sedaj je bila zopet zmedena Kristina, mlada zbadljivka pa je nadaljevala:

"Sicer pa naprosim gospoda Novoveškega, naj mi posodi svoj ščit, toda ne vem, s čim se bo branila Kristina, kadar pride vrsta nanjo?"

Volodijevski se je že zavedel ter odgovoril nekako strogo:

"Mogoče, da izumi kaj, s čimer se bo branila bolje od vas."

"A kako?"

"Ker ni tako prešerna, nego dokaj razsodnejša od vas."

Zagloba in gospa stolnikova sta si mislila, da se kodrasti "hajduček" takoj postavi v bran, toda na njiju veliko čudenje povesti "hajduček" glavno nad kroznikom in čez nekaj časa s tihim glasom:

"Ako se hudejete, gospod, prosim vas in Kristino, da mi oprostita..."

XI.

Volodijevski, ki mu je bilo dano na voljo, naj gre, kamor hoče, je odstopal na čenstohov in na Anicin grob.

Izjokaviš nad njim ostale solze, je odinil dalje, a ob oživilnem spominu na pokojnico mu je prišlo na misel, da je bila ta tajna zaroka s Kristino prežodnja. Čutil je, da imata žalost in ožnost v sebi nekaj svetega in nedotaknjenega, kar je treba puščati z mirom, dokler se sami ne razpršita kakor megla po neizmernem prostanstvu. Drugi so se sicer, ko so obdoveli, ženili čez mesec dni ali čez dva meseca po soproginini smrti, toda ti niso hodili h kamedulskim menihom in tudi jih ta nezgoda ni zadela na pragu srce, po dolgih letih pričakovanja. Sicer pa, ako prostaki niso spoštovali svetosti ožnosti, ali se je bilo morda primereno ravnati po njih zgledu?

Volodijevski je potoval v Rusijo in ves čas ga je grizla vest. Toda bil je toliko pravičen, da je vso krivdo zavrčal nase in da ni dolžil Kristine. Kajpada, mnogostevilnim vzrokom nemira, ki so ga mučili, se je pridružila še bojazen, ali Kristina v globini svoje duše ne tolmači slabo te naglice.

"Sama bi gotovo ne ravnala tako," je dejal sam sebi Mihael, "ker pa je velikodušna, bržkone tudi pri drugih vidi duševno velikost."

In obhajal ga je strah, češ, ali se ni zdel Kristini majhen.

Vsekakor je bil ta strah prazen. Kristini ni bilo mnogo do Mihaelove žalosti in kadar je premno govoril o njej, ji ni zbijal zgolj sočutja, nego je še dražil njeno samoljubje. Ali ona, še živčasta, ni vredna toliko, kolikor pokojnica? Ali je bila sploh tako malo vredna, da je utegnila pokojna Anica biti njena tekmovalka? Da je bila gospodu Zaglobi znana ta tajnost, bi bil gotovo pomiril Mihaela, češ, da ženske druga do druge ne poznajo mnogo usmiljenosti.

Ko je odšel Volodijevski, se je tudi Kristina čudila temu, kar se je bilo zgodilo. Na poti v Varšavo, kjer se nikdar ni bila, si je bila predstavljala ondi življenje docela drugače. Na zbor in na voliče se snidejo akofovske in veljaški dvori, odlični vitezi prilite od vseh strani ljudovlade. Koliko bo tam zabav in trušča, in sredi te množice viteštva se prikaže "on", nekaj dolejši nepoznan vitez, kakršne samo dekleta vidijo v snu; vname se mu do nje ljubezen, ki ji jo razkrije, popevajoč s plunko v roki pod oknom; vsekakor pa bo moral dolgo ljubiti in zdihati ter dolgo nositi trak svoje ljubezni na orožju, preden se ji po mnogem trpljenju in neseštevanih ovirah zgudi pred noge ter si pridobi njeno ljubezen.

Toda ničesar tega ni bilo. Barve menjajoča megla se je razgrnila in razpršila, vitez se je sicer prikazal, a to celo odlični vitez, ki so ga imeli za prvega bojevnika ljudovlade, sloveč in velik plemić; toda "onemu", ki se je bil prikazal v sanjah ni bil podoben kar nič. Tudi ni bilo onih zabav, igranja na plunko in turnirjev, ne trakov, niti šuma viteštva. Sploh ni bilo vse-

ga tega, kar kakor majnikov sen, kakor čarobna pravljica, kakor vonjava cvetke omami človeka, od česar se zardi lice, po čemer utriplje srce in drhti telo.

Tu je bila samo lična hišica zunaj mesta, v njej gospod Volodijevski, nato je prišla zblizatev — in — dovolj. Vse je zibnilo kakor mesec, ki ga zakrije oblak. Ako bi bil Volodijevski gledal proti koncu bajke, bi bil bolj zaželen.

Kristina, večkrat premišljujoča njegovo slavo, je začutila, da ga jako ljubi zaradi njegovih vrlin, ki so ga naredile za strah sovražnikov in ponos ljudovlade; samo to se ji je zdelo pri tem, da jo je nekaj minilo, da jo zadeva nekaka krivda, ki jo je zakrivil on, še bolj pa ta naglica...

Ona naglica je bila torej za oba kakor pečeno zrno na srce, in ker sta se oddaljevala čimdalje bolj drug od drugega, jima je prihajal ta pesek nekamo nadležen. V človeških občutkih večkrat zbada nekaj kakor trn, kar se sčasoma zgloji, ali pa tudi zagnoji čimdalje bolj. Najsi bi bila to največja ljubezen, človeku provzroča vsekakor le bolelost in grenkobo. Toda med njimi je bilo še daleč do bolesti in grenkobe. Zlasti Volodijevskemu je bila Kristina sladek in pomirjajoč spomin, ki ga je spremljal povsod, kakor spremlja senca človeka. Misli si je, da mu bo tem dražja, čim dalje bo od nje, da bo tem bolj koprnel po njej. Njej pa se je zdelo življenje dokaj bolj dolgočasno, zakaj v Ketlingovo hišo ni bilo več nikogar, odkar je bil odšel mali vitez.

Gospa stolnikova je pričakovala moža; štela je dneve do volitve ter govorila samo o njem. Barbka je bila slabe volje. Zagloba jo je dražil, češ, da žaluje po Novoveškem, ki ga je zapodila. Bila bi sicer vesela, ako bi bil prišel vsaj on, toda dejal je: "Tu ni zame ničesar," ter je odšel kmalu za Volodijevskim. Zagloba se je tudi že odpravljala k Skretuskim, češ, da mu je dolgčas po fantih; toda, kakor je navada starih ljudem, je odlašal odhod od dne do dne. Barbki pa se je opravičeval, da je ona vzrok njegovega odlaganja, da se je zaljubil vanjo in da namerja naprositi njene roke.

Zato pa je delal družbo Kristini, kadar sta šli gospa Makoveška in Barbka v vas k soprogu podključarja levovskega. Kristine ni bilo nikdar pri tem posetu, zakaj gospa podključarica ob vseh vrlihah ni mogla trpeti Kristine. Pogostoma je odrinil tudi Zagloba v Varšavo, prebil ondi v veselju družbi do drugega dne ter se pijan vračal domov. Takrat je ostala Kristina popolnoma sama in se v osamelosti zabavala s tem, da se je spominjala Volodijevskega kakor tudi tega, kaj bi se bilo utegnilo zgoditi, da se še ni zvršila ona zaroka z Mihaelom. Da, v takšnih trenutkih se ji je pojavljala večkrat oni neznan Mihaelov tekmeč, oni kraljevič iz pravljice...

Ko je nekoč sedela pri oknu ter zamisljena zrla na vrata v sobano, na katero je padal blesk zahajajočega solnca, so se zdajci zaslišali kraguljčki na nasprotni strani hiše. Kristina je mislila, da se je gospa Makoveška vrnila, torej je to ni zadržalo iz zamiselnosti in niti oči ni odvrnila od vrat. V tem pa se vrata hipoma odpro in na temnem hodniku se prikaže neznan mož.

V prvem hipu se je Kristini zdelo, da vidi sliko, ali da je zaspala in da se ji sanja. Takšen lep prikaz je stal pred njo... Neznani mož je imel na sebi obleko, izdelano po inozemskem kroju, z belim širokim ovratnikom, sezajočim do ramen. Kristina je še v mladosti videla nekoč gospoda Arciševskega, generala kraljevskega topničarstva, enako oblečenega, zato ji je po svoji obleki in nenavadni lepoti ostal dolgo v spominu. Takisto oblečen je bil ta mladi mož, ki pa je s svojo lepoto dokaj presežal gospoda Arciševskega in vse moze, ki hodijo po zemlji. Njegovi lasje, nad čelom ravno pristrženi, so se niti vili v dveh dolgih kodrih po obeh straneh lica. Obrvi je imel črne in tako goste, da so se dale razločno opaziti na čelu, belem kakor marmor. Oči so mu bile sladke in tožne, brki plavi, brada koničasta in iste barve. Bila je to glava, ki ji ni bilo najti enake; plemenitost se je na njej družila z junaštvom; bila je angelska glava in viteška obenem. Kristini je zastala sapa v prsih; zroč nanj, ni verjela svojim očem; spoznala ni, ali ima pred seboj obseno ali resničnega človeka. Nekaj časa je stal nepremično, bodisi iz vlnudnosti, bodisi, da ga je osupnila Kristinina lepota. Naposled je stopil od vrat, povesil klobuk do tal in jel s peresi pometati tla. Kristina je vstala, toda noge so se ji šibile in zdajci se je vsa zardela, pa zopet vsa blede zaprla oči.

V tem se oglašil njegov globoki in mehki glas: "Jaz sem Ketling od Elgin. Prijatelj sem Volodijevskemu in njegov tovariš v prožju. Služabniki so mi že povedali, da imam neizrečno srečo in čast, gostiti pod svojo streho sestro in sorodnico tega svojega Palada; toda oprostite, dostojna gospodična, moja zadrega, zakaj služabniki mi niso povedali tega, kar vidijo moje oči, in oči same ne morejo prenesti vašega bleska..."

(Nadaljevanje na 7. strani.)

Abstracts of Title to all Real Estate in Will County.

Joliet Title and Guarantee Co.

Kapital \$50,000.00.

Kadar kupite HIŠO ali ZEM-LJIŠČE, pridite, da Vam ure-dimo abstract.

Phones: 421 and 422.

CHAS. N. HOSSACK, Mgr.

114 N. Chicago St., Joliet, Ills.

TROST & KRETZ

— izdelovalci —

HAVANA IN DOMAČIH SMOOK

Posebnost so naše

"The U. S." 10c in "Meerscham" 5c

Na drobno se prodajajo povsod, na debelo pa na:

108 Jefferson Street, JOLIET, ILL.

C. W. Robson, Jr.

REAL ESTATE
LOANN and RENTING

INSURANCE OF ALL KINDS.

Phone 297.

Prodajam tudi lote v Rockdalu.

204 Woodruff Bldg. JOLIET, ILL.

John Pubentz

prodaja najceneje v mestu

kokošjo krmo, zrnje, seno,
slamo in drugo tako krmo.

Če imate kaj voziti, se oglasite pri nas, ki Vam pripeljemo vsako stvar, kakor naročite.

Pokličite nas po telefonu: Phone 2736.

Nov. naslov:

516 N. BROADWAY, JOLIET, ILL.

Stenski Paper

vseh vrst, barv in cen
obešam ceneje in bolje
Dela garantiram.

Tony Alberico

608 N. Chicago Street
Chicago Tel. 4034

THE CAPITOL BAR

G. Svetlicich, Prop.

405 CASS ST., JOLIET, ILL.

Edina slovenska-hrvatska gostilna v osredju mesta.

Kadar se mudite na vogalu N. Chicago in Cass St. vstopite k nam za okrepčila vseh vrst.

DOBRODOŠLI!

Alpentinktura za moške in ženske lase od katere takoj prenehajo lasje odpadati in v šestih tednih krasni in gosti lasje popolnoma zrastejo in ne bodo odpadali niti osiveli. 1 flasa \$2. — Ako želite imeti v 6ih mesecih krasne in goste brke in brado, rabite takoj Alpen Pomado. lonček \$2. — Imate li sive lase? Rabite takoj Wahditch Brusil tinkturo, od samo ene flase postanejo lasje v 6ih dneh popolnoma naradni, kakor niste v mladosti imeli! 1 flasa \$1.75. — Wahditch Fluid kateri odstrani reumatizem, trganje ali kostibol v rokah, nogah in križnih, popolnoma v 8ih dneh; flasa 3 dol. 50c. — Kurje oči ali bradavice na rokah ali nogah v 3 dneh popolnoma odstranim za samo 75 centov. Za polne noge rabite Kneipov prašek, nje pot odstrani slabi dihi in ozeblino, buka 75c. — Elsa žauha zaceli vsako rano, opeklino, bulo, trove, grizla, kraste, lišaje v najkrajšem času, lonček \$1. večji lonček \$2. Ta žauha je velikega pomena za odrasle in otroke. V slučaju potrebe bi mogla imeti to žauho vsaka družina v hiši. Če želite imeti čisto belo in mlado lice se umivajte z Wahditch "Tar Soap" (milo), odstrani prische, solnate pege in drugo nečistost na obrazu, 3 kosa za 75c. Kateri bi svojo zdravlja brez uspeha, rabili mujačim za \$5. Pri naročilu se priloži vzeta v papirnatem denarju, če pa je manj kot dolar, se pa v znakmah po 2c v pisnu pošlje. Za vsedruge pišite po cenik, katerega pošljem zastonj.

JACOB WAHČIČ

6702 Bonna Ave., Cleveland, Ohio.

Rojaki in rojakinje! Kadar imate kaj moške ali ženske obleke ali perila očistiti in gladiti, ne pozabite na našo slovensko firmo —

WILL COUNTY

CLEANERS AND DYERS

S. KODIAK, lastnik.

Office and Works, 302-304 Walnut St. Joliet, Illinois.

Chicago tel. 3131. N. W. tel. 814.

Pokličite nas po telefonu in naš avtomobil odpelje in pripelje obleko na vaš dom. Naše cene so zmerne in delo garantiramo.

Joliet Steam Dye House

Profesional Cleaners and Dyers

STRAKA & CO.

Office and Works, 642-644 Cass

Chicago Phone 4444, N. W. 483.

Oscar J. Stephen

Sobe 201 in 202 Barber Bldg.

JOLIET, ILLINOIS.

JAVNI NOTAR

Kupuje in prodaja zemljišča v mestu in na deželi.

Zavaruje hiše in pohištva proti ognju, nevihti ali drugi poškodbi.

Zavaruje tudi življenje proti nezgodam in boleznim.

Izdeluje vsakovrstna v notarsko stroko spadajoča pisanja.

Govori nemško in angleško.

J. C. Adler & Co.

priporoča rojakom svojo

Mesnica

Telefon 101. JOLIET, ILL.

JOHN STEFANICH

N. W. Phone 348

..Slovenska Gostilna..

vino domače in importirano, fino žganje in diseče smodke.

915 N. Scott St., Joliet, Ill.

Zaupno zdravilo dela čudeže

Skoro že 30 let se Trinerjeva zdravila uspešno rabijo z največjim zaupanjem. A to tudi radi pravega vzroka, ker zaupnost izdelovalca zasluži popolno zaupanje in čišlanje od strani številnih odjemalcev. Malo povišanje cen je sedanja potreba, da se ohrani zanesljiva vsebina izdelkov. Branili smo se dolgo zoper draginjo na vseh številnih potrebščinah naših, a novi vojni davek nam je spodbil še zadnji steber in morali smo cene nekoliko povišati. Vsak prijatelj Trinerjevih lekov priznava brez ugovora, da v sedanosti, ko moramo veliko več plačevati za potrebščine, in tudi lekarja stane stvar več, ni bilo mogoče draginji v okom priti. Zato pa bo vrednost Trinerjevih lekov povrnila odjemalcem vse kar več plačajo za nje.

Trinerjevo Ameriško Zdravilno Grenko Vino

torej ima tako zaupanje in uspeh med svetom, ker učini, da bol zgubi svoje stališče. Izmed vseh boleznih jih je devetdeset odstotkov povzročenih in spočetih v želodcu. Trinerjevo Zdravilno Grenko Vino očisti želodec in odstrani iz notranjščine drobovja vse nabrane nepotrebne in strupene snovi, ki so nekakšen brolg zlotvornih tvarin zavirajočih pravilno delovanje drobovja. Trinerjevi leki so prosti vsakršne nepotrebne mešanice in vsebujejo le potrebne zdravilne grenke koreninice ter krasno žareče rudeče vino. V zadevi zabasnosti, neprebavnosti, glavobola, pol-glavobola, nervoznosti, navadne slabosti, kakor tudi v želodčnih neprilikah, ki rade nadlegujejo ženske ob premembni žitja ali rudarje in druge delavce, ko delajo in vdihavajo plin, če rabite ta lek, boste našli v njem neprecenljivo vrednost. Dobite je v vseh lekarnah.

TRINERJEV LINIMENT

prodrere vselej v koren bolečine, zato pa je zlasti v slučaju protina, ali revmatizma, nevralgije, lumbago, otrpelosti gležnjev in drugih, najhitrejša in gotovo pomoč. Jako je dobro tudi v zadevah odrgnin in oteklin itd., tudi za drgnjenje živcev in za mazanje po kopanju nog. Dobite je v vseh lekarnah.

Jacob Mejak**KROJAČ**

205 RUBY STREET, JOLIET, ILL.

JOSIP KLEPEC

Javni Notar

z 10 let. skušnje

Izdeluje vse pravno in poslovnostne listine za vse slučaje. Če vam kdo plača garnituro; Ako imate odkoga v drugem mestu plačati za tisk; Če hočete svojo plačo prepuštili; Če potrebujete certifikat za delo; Če imate kako drugo stvar za urediti tukaj ali v stari domovini obrnite se na mene 1008 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Slovenian Liquor Co.1115-17- Chicago St.
JOLIET, ILL.

GLAVNICA \$50,000.00.

Ustan. in inkorp. leta 1910

Družba naznanja rojakom, da ima veliko zalogo izvrstnih vin, žganja in drugih pijač, koje prodaje na debelo.

Rojakom se priporoča za obila naročila.

Pišite po cenik v domačem jeziku, ali pa po našega potovalnega zastopnika. Naš potovalni zastopnik je: Frank Završnik.

Naše geslo: Dobra postrežba; vaše pa bodi: Svoj k svojmu!

Illirija Grenčica v steklenicah in Baraga Zdravilo Grenko VINO**SLAVNOZNANI****SLOVENSKI POP**
proti žeji - najbolje sredstvo.

Cim več ga pijete tembolj se ti priljubi.

Poleg tega izdelujemo še mnogo drugih sladkih pijač za krepčilo.

BELO PIYO

To so naši domači čisti pridelki, koje izdeluje domača tvrdka.

Joliet Slovenic Bottling Co.

913 N. Scott St.

Joliet, Ill

Telefoni Chi. 2275 N. W. 480, ob nedeljah N. W. 344

Mestna Hranilnica Ljubljanska

Ljubljana, Prešernova ulica št. 3.

NAJVEČJA SLOVENSKA HRANILNICA!

Koncem leta 1915 je imela vlog.....K 48,500,000.—

Rezervnega zaklada .....K 1,330,000.—

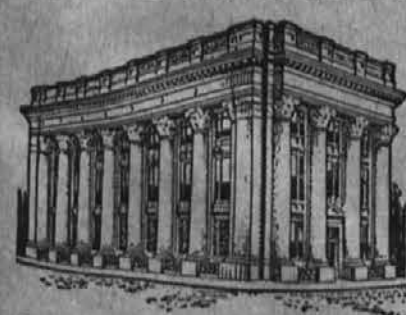
Sprejema vloge vsak delavnik in jih obrestuje po

4½ %

brez odbitka. Hranilnica je PUPILARNO VARNA in stoji pod kontrolo c. kr. deželne vlade.

Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnike.

Posoja na zemljišča in poslopja na Kranjskem proti 5% odstotkov, izven Kranjske pa proti 5% odstotkov obrestim in proti najmanj tri-četrt odstotkov odplačevanju na dolg.

LJUDSKA BANKA

Vložite svoj denar na obresti v največjo in najmočnejšo banko v Jolietu

Hranilnica

Vlade Zd. Držav, Poštne Hranilnice in Države Illinois.

Nad 12,000 najboljših ljudi v Jolietu ima tu vloženi denar. Pod vladno kontrolo.

3% obresti od vlog. Začnite vlogo z \$1.

First National Bank

PREMOŽENJE NAD \$4,500,000.00

MALI VITEZ.

(Nadaljevanje s 6. strani.)

S takšnim poklonom je pozdravil viški Ketling Kristino, toda ona mu ga ni vrnila s podobnim poklonom, ker ni mogla nobene besede spraviti iz sebe. Domislila se je samo, da se umolknitvi novič klanja pred njo, zakaj čula je nova šelest peres, ki je praskala po tleh. Čutila je tudi, da je vsekakor treba nekaj odgovoriti na poklon, sicer bi jo utegnil imeti za prostakinja — toda jezik ji je odpovedal službo; čutila je utripanje srca in žilic na seneh, prsi pa so se ji dvigale kakor od velikega napora. Odprla je oči, on pa je še stal pred njo; glavo je nekoliko klanjal, na lepem licu pa se mu je čitalo obdobjanje. Z drhtečimi rokami je prišla za sukničjo, da bi se vsaj priklonila vitez, toda na srečo se je v tem hipu začelo klicanje: "Ketling! Ketling!" Vrata v sobano se naglo odpro in v sobo prihitel zasopel Zagloba.

Moža sta se objela, in v tem se je gospodična kolikor toliko zavedala ter si nekoliko bolje ogledala mladega vitez. Presrečno je objemal Zagloba in pri tem v vsakem gibu, ki ga je ali podjedoval, ali se ga naučil, razodeval nenavadno plemenitost.

"Kako se imate?" mu zakliče Zagloba. "Vesel sem te v tvoji hiši, kakor bi bila moja. Dovolj, da te ogledam nekoliko bolje. Shujšal si? Nemara od ljubezni? Resnica, shujšal si. Ali veš, da je Mihael že odšel k praporu? Prav si storil, da si prišel. Sedaj Mihael že ne misli več na samostan. Tu biva sedaj njegova sestra z dvema gospodičnima. Obe sta kakor dve repi. Ena je Jezerkova, druga Dragojevska. Za Boga, gospodična Kristina je tukaj! Prosim vas, gospodična, oprosite, toda naj izgubi oči, kdor taji vašo lepoto. To je moral ta gospod že spoznati na vas."

Ketling se tretjič prikloni in reče nasmešoma:

"Ko sem odhajal, je bila moja hiša podobna orožarnici; ko se vracam, pa nahajam tu pravi Olimp, zakaj boginjo sem ugledal pri vrodu."

"Ketling, kako se imate?" zakliče Zagloba drugič, ker še ni hotel prestat ob prvem pozdravilu. In moža se novič objameta.

"Toda to ni nič!" nadaljuje. "Nisi še videl 'hajdučka'! Ena je lepa, toda druga je kakor med — kakor med! Kako se imate? Bog ti daj zdravje! Rajši te hočem tikati. Kaj ne? Meni starcu je to dovoljeno. Ali si vesel, da imaš goste? Gospa Makoveška je dospela sem, ker za zborovanja ni bilo v mestu dobiti stanovanja. Sedaj pa se bržkone izseli, ker ji ni prilično stanovati z gospodičnima v kavalirjevi hiši, da ne bi ljudem prišlo v zobe in ne bi jih sodili krivo..."

"Za Boga! Nikakor ne privolim. Volodijevskemu nisem le prijatelj, ampak brat; zato smem gostiti gospo Makoveško kot sestro pod svojo streho. Vas, gospodična, prosim posredovanja, in ako bo treba, hočem kleče prosti te milosti."

Po teh besedah poklekne pred Kristino, jo prime za roko in jo pritisne na ustnice, zroč ji prosoje v oči. Kristina se močno zardi, zlasti zato, ker Zagloba takoj zakriči:

"Komaj je dospel, že kleči pred njo! Za Boga, povem gospe Makoveški, da sem vajni tako našel!... Le rezko, Ketling! Gospodična Kristina! Ali poznate dvorski običaj?"

"Dvorskih običajev ne poznam!" šepne Kristina v največji zadregi.

"Ali smem računati na priговор? Brat sem Volodijevskemu, Njemu se zgodi krivica, ako se izprazni ta hiša."

"Moja volja tu ne odločuje," odgovori Kristina, "toda za vašo vam moram biti hvaležna."

"Hvala!" reče Ketling in ji poljubi roko.

"Hej, drevesa zmrzujejo in Cupido je gol, toda mislim, ko bi dospel sem, kaj, da ne zmrzne v tej hiši!" zakliče Zagloba. "Že vidim, da od samega zdihovanja nastane toplo vreme. Ni drugega nego zdihovanje."

"Mirujte vendar, gospod!" reče Kristina.

"Zahvalite Boga, da vas ni minula dobra volja," reče Ketling, "zakaj veselje je znamenje zdravja."

"In čiste vesti! In čiste vesti!" odgovori Zagloba. "Nekov modrihan pravi: 'Le oni se praska, kogar srbi, a mene nič ne srbi, zato sem pa vesel! Za sto bisurmanov! Kaj vendar vidim? Saj si že tičal v poljskem kroju, v risji kućmi, imel si sabljo, toda sedaj si se novič izpremenil v nekakega Angleža ter hodiš po tankih nogah kakor žerjav.'"

"Ker sem prebil dalje časa v Kurlandiji, kjer ne poznajo poljskega kroja, sedaj pa sem se mudil dva dni pri angleškem poslancu v Varšavi!"

"Torej se vračate iz Kurlandije?"

"Da. Sorodnik, ki me je poslovenil, je umrl ter mi zapustil še drago zemljišče."

"Bog mu daj večni mir! Ali je bil katoličan?"

"Bil."

"Vsekakor imaš srečo, Ali pa nas ne zapustiš zaradi onega zemljišča?"

"Tukaj hočem živeti in tukaj umreti!" reče Ketling, pogledavši Kristino. A ona takoj zapre oči.

Gospa Makoveška je dospela že došla o mraku. Ketling ji je šel naproti pred vrata ter jo spremil v hišo tako spoštljivo, kakor bi bila vladajoča kneginja. Hotela si je takoj drugi dan poiskati stanovanje v mestu, toda Ketling ji tega ni dopustil. Tako dolgo je prosi, da se skliceval na svoje volodijevskim, tako dolgo, da hoče se dalje stanovati pri njem. Sklenili so, naj ostane tudi Zagloba še nekaj časa, da bi s svojo veliko in svojo starostjo branil ženske zlobnih jezikov. Zagloba je rad privolil, ker je imel "hajdučka" zelo rad, ter je že snoval v glavi načrt, pri čigar izvršitvi je moral biti neizogibno navzočen. Deklici sta bili tega tudi vesel, in Barbka je takoj javno stopila na Ketlingovo stran.

"Danes se itak še ne izselimo," je rekla omahujoči gospe stolnikovi, "a pozneje en dan ali dvajset dni — to je itak eno."

Ketling ji je bilo zelo všeč, takisto Kristini, toda bil je vobče vsem ženskam všeč. Barbka se doslej ni bila videla kakega tujezemskega kavalirja razen dostojnikov tujezmskih pešcev, ljudi z manjšimi dostojanstvi in prostakov. Pa je tudi hodila okrog njega, potresajoč s kodrasto glavico, ter ga ogledovala otroško radovedno, da jo je morala gospa stolnikova celo karati. Toda gospodična se ni menila za to in ga ni nehala spremljati z očmi, kakor bi hotela oceniti njegovo vojaško vrednost; naposled pa je jela izpraševati o njem gospoda Zagloba.

"Ali je to odlični vojak?" vpraša po tihoma starega plemiča.

"Da, znamenitejši niti ne more biti. Izurjen je nenavadno, zakaj že od štirinajstega leta je bil ves čas v vojnah zoper krivoverne Angleže, stoječ zvesto pri pravi veri. To je plemič znamenitega rodu, vidi se mu iz obličja."

"Ali ste ga, gospod, že videli v ognju?"

"Tisočkrat! Mirno stoji, niti oči ne zatrine, časih pogladi konja po vratu ter je celo pripravljen govoriti o občutkih."

"Ali je običajno govoriti takrat o občutkih? Kaj?"

"Navada je delati vse, v čemer se kaže malomarnost in brezbržnost za kroglo."

"No, in v dvoju se tudi odlikuje?"

"Ba, ba! To je pravi sršen! Ni mu kaj reči!"

"Ali bi bil kos Mihaelu?"

"A z Mihaelom se ne more kosati."

"Aha!" zakliče oveseljena Barbka ponosno. "Vedela sem, da se ne more. Takoj sem si mislila."

"In jela je ploskati z rokami."

"Tako se postavljaš na stran Mihaelovo?"

Barbka stresne kodre ter umolknje. Šele čez nekaj časa se ji tih zdihljaj izvije iz prsi.

"Eh, kaj? Veselim se ga zato, ker je naš."

"Toda to si zapomni in zapiši za ušesa, 'hajduček,'" reče Zagloba, "ako je že na bojišču težavno najti boljšega, nego je Ketling, da je glede žensk še nevarnejši, zakaj zaradi njegove lepote ga ljubijo še strastneje. Pa je tudi pravi veščak v ljubezni."

"Povejte to, gospod, Kristini, zakaj jaz ne mislim na ljubezen," odgovori Barbka. In obrniti se k Dragojevski, zakliče: "Kristina, Kristina, pojdi sem za trenutek!"

"Tukaj sem!" odgovori Dragojevska.

"Gospod Zagloba pravi: Nobena gospodična ne pogleda Ketlinga, da se ne bi takoj zaljubila vanj. Jaz sem ga vendar ogledala od vseh strani — toda ne čutim ničesar. Kaj pa ti?"

"Barbka! Barbka!" zakliče Kristina nekamo razdražena.

"Vseč ti je, kaj?"

"Miruj! Molči! Draga Barbka, ne govori karsikoli, zakaj gospod Ketling prihaja."

In Kristina se ne utegne sesti, kar se ji približa Ketling ter vpraša:

"Ali je dovoljeno, da se pridružim?"

"Lepo prosimo," odgovori Jezerkova.

"Torej vprašate že nekoliko drzneje: O čem ste se razgovarjali?"

"O ljubezni!" reče Barbka brez pomisleka.

Ketling sede poleg Kristine. Nekaj časa so vsi molčali, zakaj duhovita in samozavestna Kristina je bila vprico tega moza čudovito boječa. Torej vpraša on prvi:

"Ali ste se res posvetovali o tem hvaležnem predmetu?"

"Da!" odgovori Dragojevska z zamolklim glasom.

"Kaj rad bi začul vajino mnenje, dragi gospodični!"

"Oprostite, gospod, nimam za to dovolj ščrnosti niti bistroumja; mislim pa si, da bi nam o tem vi utegnili povedati kaj novega."

"Kristina govori prav!" omeni Zagloba. "Poslušajmo!"

"Prosim, le vprašajte!" odgovori Ketling.

Rekši dvigne oči, se zamisli, a potem, dasi ne vprašan, reče kakor sam sebi:

"Ljubiti, to je težavna stvar, zakaj zaradi ljubezni postane prost človek"

suženj. Takisto kakor ptič, ki ga je zadel pušica, pade lovcu pred noge, tudi človek, ki ga je ranila ljubezen, nima več moči, da bi odletel od ljubljenca...

Ljubljenje je težka poškodba, zakaj v tem primeru človek razen svoje ljubezni več ne vidi drugega sveta.

Ljubljenje, to je žalost, zakaj kje se pretaka več solza, kje se čuje več zdihov? Kdor ljubi, ne misli več na objekte, niti na lov; pripravljen je objemati svoja kolena in ko jih je objel, tako kopneti po nečem, kakor on, ki je izgubil nekoga izmed bližnjih...

Ljubljenje je bolezen, zakaj v njem, kakor v bolezni, človeku bleedi lice; oči se mu vgrezajo, trepečejo in prsi sahejo in človek misli na smrt. Zakaj s pobešeno glavo hodi po svetu, razgovarja se z mesecem, piše rad ime svoje ljubljene v pesek in govori, ko mu ga zasuje veter, 'nesreča' ter je pripravljen na jok...

Zdajci Ketling umolknje, kakor bi se zamislil. Kristina pa je poslušala njegove besede z vso dušo kakor nekako pesem. Z mahom obrasle ustnice je imela na pol odprte in niti ni odvrnila oči od bledega vitezevega lica. Barbki so se usuli lasje došla na oči. Ni bilo moči spoznati, kaj si misli, tako je sedela tiho.

Zaglobi se je zazdehalo, potem je zakasljaj, zavrnil noge ter rekel glasno:

"Daj iz tega ljubljenja psu napravi škornje."

"A vendar," povzame Ketling novič, "ako je težavno ljubiti, je še bolj težavno ne ljubiti. Zakaj koga neki nasiti razkošje, slava, bogastvo, vonjava ali dragotina brez ljubezni? Kdo neki ne pravi ljubici: 'Dražja si mi nego kraljestvo, nego čezlo, nego zdravje, nego dolgo življenje?' In ker bi vsakdo dal rad življenje za ljubezen, je ljubezen dražja od življenja..."

Ketling umolknje.

Gospodični sta sedeli, se stiskali druga k drugi, ter se čudili njegovi zgovornosti in njegovim slikam o ljubezni, katerih niso poznali poljski plemiči. Zagloba, ki ga je premagovala trudnost, se je prebudil, jel pomozikovati ter zreti zdaj tega, zdaj onega. Naposled se je spametoval in vprašal glasno:

"Kaj pravite?"

"Želimo vam lahko noč!" reče Barbka.

"Aha, že vem, govorili ste o ljubezni. Kakšen je bil konec?"

"Podvleka je bila boljša od plašča."

"Temu nimam kaj reči. Utrudilo me je to. Neprestano se govori: ljubljenje — ihtenje — zdihovanje! Toda jaz sem iznašel še eno stvar, in to je 'dremanje'. Najbolje je iti spat. Itak je pozno. Lahko noč vsej družbi in mirajte mi z ljubeznijo... Bog! Bog! Mačka mijavka, dokler ne sne slanice, potem pa se obližuje. Tudi jaz sem bil ob svojem času Ketlingu na las podoban in ljubil sem tudi tako strastno, da me je moral oven nad eno uro trkati v hrbet, preden sem kaj zapazil. Toda na starost se ga rajši nekoliko nasrkam, zlasti kadar gostoljubni gospodar ne zavede gosta le k postelji, nego mu da pijače še v posteljo."

"Vaš sluga sem!" reče Ketling.

"Pojdimo, pojdimo. Glejte, kako stoji že mesec visoko. Jutri bo lepo vreme, zjasnilo se je in svetlo je kakor podnevi. Ketling bi bil pripravljen vso noč govoriti o ljubezni, toda pomnita, kozici, da je truden."

"Nisem truden, ker sem v mestu počival dva dni. Bojim se samo, da gospodični nista vajeni bdenja."

"Hitro bi nama minila noč, ko bi poslušali vaše pripovedovanje," reče Kristina.

"Oni ni noči, kjer sveti solnce," reče Ketling.

Nato so se razšli, ker je bilo že res pozno. Gospodični sta spali skupaj ter pred spanjem navadno še dolgo govorili, toda na ta večer ni mogla Barbka izgovoriti Kristini navadne zgovornosti. Čim bolj je govorila Barbka, tem bolj molčela je prihajala Kristina, ki ji je odgovorila le na pol. Barbka, govoreča o Ketlingu, se mu je jela posmehovati in ga nekoliko posnemati. Kristina jo je objela okrog vratu ter jo nežno naprosila, naj pusti to razposajenost.

"Gospodar je tu, Barbka," je dejala, "me smo pod njegovo streho; videla sem takoj, da se je zaljubil vate."

"Kako veš to?" jo vpraša Barbka.

"Kdo te ne bi ljubil. Tebe ljubijo vsi, tudi jaz... in to še močno."

Po teh besedah je približala svoje lepo lice Barbkinemu, se stiskala k njej ter ji poljubljala oči.

Naposled sta legli, toda Kristina dalje časa ni mogla zaspati. Obhajal jo je nemir. Časih ji je utripalo srce tako močno, da je obe roki pritisnila nanje, da bi ga pomirila. Časih, zlasti kadar je zaprla oči, se ji je zdelo, da se klanja lepa glava nad njo in da ji šepče tih glas na uho:

"Ljubša si mi nego kraljestvo, nego čezlo, nego dolgo življenje in življenje samo!"

(Dalje prih.)

— Kadar kaj kupite v katerikoli prodajalni, ki ima oglas v Am. Slovincu, povejte mu, da ste čitali njegov oglas v Am. Slovincu.

Zakaj bi drago plačali novo orodje?

Skoro Novo Second-Hand

orodje, posodje, pohištvo in razno blago dobite v dveh velikih prodajalnah Second-hand blaga.

Wetherell & Reid.

118 Jefferson St., Chicago Phone 3472.

412-414 Cass St., Chicago Phone 3494.

Kadar se mudite na vogalu Ruby and Broadway ne pozabite vstopiti v

MOJO GOSTILNO

kjer boste najbolje postreženi.

Fino pivo, najboljša vina in smokke.

Wm. Metzger

Ruby and Broadway JOLIET

ANTON ZABUKOVEC**BRICK YARD BUFFET**

Slovenska gostilna

500 Moen Avenue. Rockdale, Ill.

Chicago telefon 3406.

Kadar se mudite v Rockdalu ste vabljeni, da posetite mojo dobro oskrbljeno gostilno, kjer dobite najboljše domače in importirane pijače.

ZA Zavarovanje

proti požaru, mala in velika posojila pojdite k

A. SCHOENSTEDT & CO.

203 Woodruff Bldg. Oba tel. 169

Joliet, Ill.

R. F. KOMPARE

SLOVENSKI PRAVNIK

ADVOKAT

V So. Chicago, Ill.

Soba 218—9206 Commercial Ave.

Telefon: South Chicago 579.

Fine Obleke,

vrhne suknje in moško opravo najnovejše mode, najceneje.

John J. McCarthy

"Outfitter to Men"

119 N. Chicago St., Joliet, Ill.

PHONE 2762

FRANK GRUM & COMPANY

stavbeniki in kontraktorji.

1100 N. Broadway Joliet, Illinois.

Chicago Phone 1706-R.

Sprejemamo vse vrste stavbinske posle, bodisi pri manjših ali večjih podjetjih ali posameznikih.

Podpisani sem tehnično izučen stavbenik. Izdelal sem šole na Dunaju in Gradcu ter izdelal državni izpit v Ljubljani, kjer sem sedem let posloval kot stavbinski mojster mesta Ljubljane.

Na željo izdelam načrte, kakoršne kdo želi.

FRANK GRUM.

Homewood Coal

Yard

M. MIKAN, MANAGER

Trd in Mehak Premog

ter drva in kurivo

1624 Nicholson St., Joliet, Ill.

PHONE 1797W

W. C. MOONEY</

ŽRTEV SLABE VZGOJE.

Povest iz sedanjega časa.

Spisal Al. Leben.

V krasni Savinjski dolini, ne daleč od trga Ž..., stoji na prijaznem holmčku priprosta kmečka hišica. Z njena zunanjost priča, da stanujejo tukaj pridni in pobožni ljudje; kajti vsepovsod vidiš največjo snago in najlepši red. Prav razkošno pa je okinjčana mala kapelica, ki je pridana hramu.

Kmet Gostinšek, vzgleden in pobožen starček, vodi zelo uspešno s svojo skrbno ženo in svojim vrlim sinom gospodarstvo. Sleherni dan imajo dela čez glavo, nikoli pa ne pozabijo svoja dela začeti z Bogom ter jih z Bogom dokončati, dobro vedo, da je na božjem blagoslovu vse lažje.

Bilo je neke nedelje popoldan. Stari Gostinšek je sedel v sobi pri mizi globoko zamišljen. Premišljeval je današnje župnikovo pridigo, v kateri je pridigar živo slikal žalostne razmere, ki vladajo v dandanašnji dobi ter njih posledice.

"Hvala Bogu", reče stari možek sam pri sebi, "da ne bom več dolgo tlačil zemlje v tej solzni dolini. Res je, da se bodo morali ljudje pokoriti za svoje grehe, pa če bodo le hoteli priznati potem svoje hudobije!"

Tako je vzdihoval starček, ko je vstopil domači trgovec Jagodič v sobo. Ta mož, vzgled poštenosti in dobrodušnosti, dobrega starega kmeta posebno čista in prihaja čestokrat z ondotnim gospodom župnikom Kosom k njemu, da se v tej poštini družbi razvedri.

"Bodi mi pozdravljen, stari prijatelj", nagovoril doleč kmeta. "No, zakaj pa danes tako nevoljen, tako otožen?"

"Ah, kdo naj ne bo otožen, če sedanjí razburkaní čas natančno opazuje in pazljivo razmotriva", je vzdihnil starček. "Imam že 79 let na hrbtu in torej nekaj pomnim: pa odkritostno rečem, ljudje so od leta do leta slabšeji in sporedno z ljudmi tudi časi. Ne da se vtajiti, da so se včasih tudi godile strahovite reči, toda vedno je še ostalo upanje na boljše, a sedaj..."

"No, kaj pa sedaj?" prekinje trgovec kmeta.

"Sedaj pa je že umrlo tudi vsako upanje. — V prejšnjih časih, ko je Bog kaznoval ljudi z vojso, ali kugo ali lakoto, so se ljudje spokorili ter vrnili vsaj za nekoliko časa k Bogu nazaj, sedaj pa je čisti svet podoba Sodome in Gomore in jaz dvomim, in zrem z velikim nezaupanjem v kako boljše bodočnost, četudi bi Bog poslal čez narode vojske, kar se itak že neresničuje."

"Človek ne sme takoj obupati", tolaži trgovec svojega prijatelja, "človek mora vedno v svojem srcu gojiti upanje na boljše čase. Ali ne veš, da je hotel Bog zavoljo malo pravičnih tudi mestoma Sodomi in Gomori priznati? In nekaj dobrih ljudi je še vendar med nami. In vedno je še isti usmiljeni Bog — Vojske se nam po mojem mnenju ni treba bati, kuga nas menda ne bo obiskala in..."

"... Stiska in beda bo nastala", seže vmes Gostinšek. "Saj že sedaj tlačí strahovita stiska ne samo kmečko ljudstvo, ampak tudi meščane. Gotovo resnica je, kar je danes gospod župnik rekel v pridigi: Dasi so zabavališča dandanes bolj napolnjena, kakor nekdaj, tako da bi človek utegnil misliti, ljudje tičijo v bogatstvu do glave, se mi to dozdeva tako kakor slednji vzdihljaji umirajočega, ki postaja tudi silnejši, kakor bi bili v zdravih dneh."

Ko se naši znanci tako pomenkujeta, vstopi v sobo župnik.

Pobožen, častljiv duhovnik, kakor prihajajo v blagor človeštva iz materinskih rok katoliške cerkve. Priprosti v svojem nastopi, ponižen in ob enem veličasten v službi pred Bogom, ljubezniv, pa tudi resen v občevanju z ljudmi, priljuden in vesel v družbi, pridobil si je takoj spoštovanja ljubezen in zaupanje svojih župljanov, kojih dušni pastir je že nad dvajset let. Starost je začela sicer že pripogibati pobožnega dušnega pastirja, toda vkljub temu je hladosten njegov duh in ognjevit njegov pogum.

S pozdravom "Hvaljen bodi Jezus Kristus!" se je približal prijateljem, ki danes radi resnega pogovora nista bila tako živahna kakor drugič.

Pa tudi srce starega duhovnika je danes prevečala velika dolžnost; tudi on sam, ki je sicer še vsakdar znal vsakega potolažiti in razvedriti, tudi on je bil danes silno zamišljen in nevedno kratkobeseden.

Konečno le prične kmet, ponujajoč župniku stol:

"Danes pa ste, častivredni, gotovo zelo zmčnjeni. Zjutraj rano ste bili že v spovednici, potem ste imeli sv. opravilo in popoldan ste morali v tem slabem vremenu še k bolniku!"

"Vsak stan," pripomni trgovec, "ima svoje težave, mislim pa, da nobeden ne toliko, kakor duhovski stan."

Duhovnik mora iti po dnevu in po noči, v nevliti in vetru, v vročini in mrazu, v dežju in snegu gologlav z Najsvetejšim velikokrat po več ur daleč k bolniku, ker mora čestokrat dihati vase okužen zrak; da to je v resnici težaven poklic!"

"Zato pa je tudi radost velika", reče župnik, "katero občuti duhovnik, če mu je Bog podaril milost, da je pončil kaknega nevednega, da je koga pripeljal zopet na pravo pot, ojunčil malostrešnost, da se je iz lažne osebe olajšale trpljenje ljudstva in njegov svet jim pomagal in njegova pomoč izbrisala grenke solze. O, tedaj občuti duhovnik, kako rajsko prijetno je: tolažiti, pomagati, dati — kako resnične so besede Zveličarjeve: Moje breme je lahko in moj jarem je sladek! — Toda v duhovniškem stanu se najdejo težave, kakoršnih drug človek niti ne more občutiti. In eno tako, največjo v svojem življenju, sem moral danes prestopiti."

"Za božjo voljo, kaj pa se vam je danes pripetilo tako strašnega, gospod župnik?" vprašuje kmet vse začuden. "Razkrijte nam svojo bol", sili trgovec, "in če sva v stanu vam kaj svetovati, pomagati, vas tolažiti, tedaj se smelo zanesite na najino prijateljstvo! Vi veste, da se odkritosrčni prijatelji ne strašijo nobenih žrtve."

"Hočem vama torej pripovedati celi dogodek, ki sem ga danes doživel", prične častitljivi duhovni starček z mirnim glasom. "Jedva sem danes dokončal pobožno službo, ko prihihi skoro brez sapa županova hčerka ter me prosí, naj nemudoma pridem k njim. Rekla mi je, da se je priklatlila od nekega neke beraška sodrga ter se naselila v njihovem škendju, in da je mož, poglavar te beraške družbe, že blizu smrti in se strahovito obnaša. — Hitel sem tje. A kako pretresljiv prizor se mi nudi. Tam v kotu na tleh je ležalo majhno dete, odeto z raztrganimi capami ter je kričalo na vso moč. Pri njem sta stala dva fantiča, ki sta se ruvala in tepla za kosček kruha; na levi strani pri vhodu je ležal na trohici slame mož z divjim, razdrtim obrazom; držal se je krčevito za glavo z obema rokama. Živa slika obupanca! In poleg njega je stala žena srednjih let. Jokala je, a bolj iz malostrešnosti, nego iz sočutja. Mož, dasiravno božji sodbi tako blizu, je ravnokar tako bruhal take kletve iz svojih ust, da me je bilo strah in groza. In ko sem stopil k njemu, pogledal me je z divjimi in besnimi očmi, ter je naglo obrnil obraz na drugo stran, zakaj zagledal je v meni duhovnika. Nisem se prav nič zmenil za vse to ter sem se vsedel zraven njega na tla. Nagovoril sem ga prijateljsko z ljubeznjivimi besedami ter ga prijel za že precej hladno roko; toda mož me je skušal poriniti od sebe. — Spoznal pa sem brž, da je tu čas drag in sem ga opomnil na spoved, a komaj sem spregovoril to besedo, pokazal je z roko proti vratom ter kričal grozovito preklinjajoč: "Proč od mene — ne mučite me!" — Jaz pa se nisem niti ganil proč od njega, temveč sem ga pristrčno spomnil na njegovo dušno nevarnost, predložil sem mu neskončno usmiljenje božje do grešnikov in vzel sem iz žepa sveto razpelo, držal mu ga nasproti proseč, naj pogleda svet križ in naj pomeš, kako Izveličar na njem izteguje svoje roke, da bi objel vse, pravejše grešnike, ki se s skesanim srcem vrnejo k njemu in zopet nazaj: saj on tudi od njega nič drugega ne zahteva, kakor kesanje nad storjenimi grehi. — Toda nesrečnež je preklinjal naprej ter kričal na ves glas: "Proč od mene, jaz sem izgu!" V tem trenutku se je vlił potok krvi iz njegovih ust in nesrečnež je z napol odprtimi očmi, z grozovito zasukanimi udi izdihnil!"

"Kdo pa je bil ta človek in odkod se je priklatil semkaj?" je vprašal trgovec. "To je bilo tudi moje prvo vprašanje, s katerim sem se obrnil od žene, ki je globoko pretresena gledala ves ta prizor ter slišala strašne besede umirajočega", odgovorjal je župnik. "Pripovedovala mi je, da je bil pokojnik edini sin bogatih starišev, ki so ga čez mero ljubili in mu vsled tega v mladih letih spregledali marsikatero malopridno dejanje. Ko je bil štirinajst let star, mu je umrl oče in slabotna mati je v svoji slepi ljubezni sedaj še bolj zanemarjala njegovo vzgojo; dala mu je v vsej prav, božala in zagovarjala ga je, če ga je kdo radi kakšnega hudobnega dejanja nažgal. Tako ga je zaslepljena mati polagoma vzgojila do zlega hudobneža. Toda kmalu je morala občutiti žalostne posledice svoje neumne prizanesljivosti; začel jo je zaničevati vedno bolj in bolj in včasih jo je pretepal. Nekeč je zgrabil celo za nož, vrgel nesrečno mater na tla, ji pokleknil na prsi in brezdomno bi bila mati takrat postala žrca sinove jeze, ako ne bi prišli še pravočasno domači na pomoč ter mu iztrgali nevarno orožje iz roke. Mati, ki je morala toliko bridkih ur prestopiti, je naglo hirala ter je kmalu umrla. — Sedaj je postal on posestnik vsega, precej obsežnega imetja. To veliko bogatstvo je preslepilo mene nesrečnika, da sem ga žalibog vzela pred dvajsetimi leti, dasi sem poznala njegovo brezumno in nenravno življenje. S početka je šlo precej dobro,

zakaj ljubil me je strastno in tako sem shajala z njim ter bila še dokaj zadovoljna. A kmalu je zašel med druge tovariše. Ti so ga pikali in norčevali se iz njega, češ, da se je tako naglo poboljšal. In tako se je vdal docela lenobi in pijančevanju. Skušala sem ga z vsemi možnimi sredstvi odvrti od tega pogubonosnega pota, in večkrat sem ga s solznimi očmi prosila ter on mi bil esrečni konec njegov."

"Med tem se je že pa lepi nedeljski dan popolnoma nagnil. Morali so torej naši znanci v kmečki kočji pregovor pretrgati. Trgovec je obljubil, da bo jutri prinesel odgovor glede otroka. Kmet je zardil, da bo oba fanta pobožno in versko vgojil. Župnik je odšel s pozdravom, ki mu je danes prav posebno prikel iz globine njegovega milega srca: "Hvaljen bodi Jezus Kristus!"

POZOR ROJAKINJE!

Ali veste, kje je dobiti najboljše meso po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici

Anton Pasdertz

se dobijo najboljše sveže in prekajene klobase in najokusnejše meso.

Vse po najnižji ceni. Pridite torej in poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba je naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati nas v našej mesnici in groceriji na vogalu Broadway and Granite Street

Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1113.

POSOJILA.

Kupite premog in zimske potrebščine zdaj. Sposodite si denar od nas in ne tarnajte.

POIZVEJTE!

"The Twenty-Payment Plan."

Izplačalo se vam bo! Naš način vam dovoli posojilo denarja po postavnih obrestih, da plačate celo vsoto v dvajsetih mesečnih obrokih. Lahko vrnete nekaj ali celo posojilo koncem vsakega meseca. Obresti računamo le za oni čas, ko je denar pri vas.

\$2.00 se plača mesečno od \$40.

\$2.50 se plača mesečno od \$50.

\$5.00 se plača mesečno od \$100.

Pridite, da vam pojasnimo "The Twenty-Payment Plan." Mi imamo postavno dovoljenje od države Illinois in smo pod nadzorom države, da se lahko jamči pošteno poslovanje vsakemu.

Posojujemo na pohištvo, klavirje, viktrole, živino in razno drugo blago, katerega ne premaknemo.

Pridite, pišite ali tefonajte nam.

STATE LOAN COMPANY,

(Not Inc.)

403 Joliet National Bank Bldg. 4th Floor :: Chicago, Ill. :: Phone 154.

KROMPIR. STENSKI PAPIR

KROMPIR, BUŠEL PO - - \$1.30

HRUŠKE, BUŠEL PO - - \$1.00

Vse vrste grocerije v kantah istotako ceno. — Sveže ribe, funt po 8c.

Kupujte od nas, ki prodajamo na debelo, da si prihranite denar.

Imperial Cotto Sales Co.

116 S. Joliet St. Phone 2885. Joliet, Ill.

Velika zaloga vsakovrstnih barv, olj in firnežev. Izvršujejo se vsa barbarska dela, ter obešanje stenskega papirja po nizkih cenah.

Avander Davis & Co.
Chic. Phone 5 J. W. 227

DENAR ZA BOŽIČ PO NIZKI CENI

Veselo javljamo, da smo premenili naše obroke in znižali odplačila. Zdaj lahko posodite denar na sledeč obroke:

Vsota posojila.	Čas posojila.	Mesečni obrok.	Glavna vsota.	Obrestne cene.
\$ 12.00	6		\$ 2.00	\$ 1.47
15.00	8		3.00	2.52
20.00	10		2.00	3.85
24.00	12		2.00	5.46
28.00	7		4.00	3.92
32.00	8		4.00	5.04
36.00	9		4.00	6.30
40.00	10		4.00	7.70
48.00	12		4.00	10.92
60.00	10		6.00	11.55
72.00	12		6.00	16.38
80.00	10		8.00	15.40
88.00	11		8.00	18.48
100.00	10		10.00	19.25

Druge vsote do \$300 po istih cenah.

Joliet Loan Company

(NOT INC.)

Cor. Chicago and Jefferson Sts., 2nd floor

Room 201 Woodruff Bldg. JOLIET, ILL. Telephone: Chicago 522.

Pod državno kontrolo in licenco.

NAJSTAREJŠA POSOJILNICA V JOLIETU.

430 Veliki Slovensko-Angleški Tolmač

priljubljen za slovenski narod na podlagi drugih mojih slovensko-angleških knjig za priučenje ANGLEŠČINE BREZ UČITELJA. Vsebinska knjige je: Slov.-Angl. Slovnica, Vsakdanji razgovori, Angleška pisava, Spisovanje pismen, Kako se postane državljan poleg največjega Slov.-Angl. in Angl.-Slov. Slovarja.

Mnogobrojna pohvalna pisma od rojakov širom Amerike dokazujejo, da je to edina knjiga brez katere ne bi smel biti obvečan na tujem.

Cena knjige v platnu trdo vezane je \$2.00, ter se dobi pri:

V. J. KUBELKA, 533 W 145 St., New York, N. Y.

Fred Lehring Brewing Co.

JOLIET, ILL.

EKLE

Cor. Scott and Clay Sts. .... Phone 26..... JOLIET, ILL.

Naročite zabojo steklenic

novoga piva, ki se imenuje

EAGLE EXPORT

ter je najboljšo pijačo

E. Porter Brewing Company

Oba telefona 405.

S. Bl

t., Jo

Ill.